

BROJ 45. / GODINA: XLV. / 2024.

Curčak

LIST UČENIKA OŠ DR. MATE DEMARINA MEDULIN

Ana Grlić, 8. a

Aurora Demarin, 8. a

Emma Pilat, 8. a

Mia Savić, 8. a

Mia Mihaljević, 8. a

Nia Mirković, 8. a

Nikol Marin, 8. a

Nora Družeta, 8. a

Tara Martinović, 8. a

Cvrčak

Sadržaj

1. Intervju s novoizabranim ravnateljem škole Jakovom Batinovićem
2. Projekt: Ljudi našega kraja
Anton Perkov, Pseudoznanost
Alida Perkov, Povijest novca u Istri
Ivan Lorencin, Umjetna inteligencija
Lorena Stefanović Lazarić, Higijena i zdravlje
Neven Milijić, Natjecanja u kvizovima kao životni izazov
Braća Martin i Dominik Dolenc, Braća s različitim životnim putevima - olimpijac i akademski glumac
David Skoko, Tradicionalna jela našeg zavičaja
Andrea Gotovina, Ples i koreografija kao životni put
Natalija Grgorić i Ognjen Rađen, Predstavljanje knjige „Joso“
3. Sličice iz školske svakodnevice
4. Likovno-literarne stranice: Slikarskim kistom i pjesničkim perom
5. Svako putovanje novo je učenje
6. Naši uspješnici
7. Sportske stranice
8. Sretno, osmaši!

Ana Grlić, 8. a

Luka Leverić, 8. a

Uvodnik

Drage čitateljice, dragi čitatelji!

Pred vama je novi broj našeg školskog lista, a u njemu pregled važnijih događaja, školskih i izvanškolskih aktivnosti, projekata, izleta, natjecanja i smotri u kojima smo sudjelovali, djelić bogatog školskog života. Bili smo aktivni, znatiželjni, inovativni, motivirani. Na natjecanjima znanja i sportskim takmičenjima od županijske do državne razine naši su učenici postizali zapažene rezultate.

Iz sadržaja izdvajamo intervju s novoizabranim ravnateljem škole Jakovom Batinovićem u kojem je otkrio zanimljivosti o svom osobnom i poslovnom životnom putu. Projekt Ljudi našega kraja, koji su pokrenule učiteljice Dragica Dorić i Dušanka Đokanović, doveo je u našu školu mnoge poznate i uspješne ljude podrijetlom iz našega kraja. Projekt Hrvatska perunika (iris croatica) bio je posvećen hrvatskom nacionalnom cvijetu i spoj višemjesečnog istraživačkog i stvaralačkog rada. Ove smo se godine u većoj mjeri bavili i glagoljicom, prvim slavenskim pismom.

O svemu tome i drugim temama čitajte na stranicama Cvrčka, s posebnom zahvalom našim sponzorima Općini Medulin i Općini Ližnjan koje su omogućile tiskanje lista!

Do ponovnog susreta u rujnu želimo vam bezbrižno i odmorno ljeto!

Uredništvo

Ana Sopotnik, 8. a

Intervju s ravnateljem Jakovom Batinovićem

Početak ove školske godine na dužnost ravnatelja naše škole stupio je Jakov Batinović. Bio je to povod i prilika da porazgovaramo s njim i pobliže ga upoznamo.

Djetinjstvo i školski dani:

Sva znanja i iskustva do kojih smo mogli doći dobivali smo u školi

Možete li nam reći gdje ste rođeni, gdje ste proveli djetinjstvo i mladost?

Rođen sam u Metkoviću, 16. 3. 1971. godine. Osnovnoškolsko i srednjoškolsko razdoblje proveo sam u Metkoviću, malom gradu u dolini Neretve.

Kakvi ste bili u djetinjstvu, mirno ili nemirno dijete? Jeste li voljeli školu?

Teško je govoriti o sebi. Gledajući vas, mislim da sam za današnje pojmove bio mirno dijete, ali nisam siguran jesam li bio miran za ondašnje pojmove. Volio sam školu, škola mi je bila draga i zanimljiva. Morate gledati stvari u kontekstu, dostupnost različitim sadržajima tada nije bila ista kao danas. Pritom mislim da vama danas stoje na raspolaganju razne informacije, a u moje vrijeme sva znanja i iskustva do kojih smo mogli doći dobivali smo u školi. Zato je nama škola bila puno zabavnija nego vama.

Kojeg učitelja iz osnovne škole pamтите i po čemu?

Posebno pamtim učitelja hrvatskoga jezika pokojnog Vladimira Pavlovića. Pisao je i objavljivao poeziju, predavao mi je od petog do osmog razreda. Zbog njega sam i dan danas jako zainteresiran za gramatiku. Bio mi je drag kao osoba, bili smo jako povezani, toliko da sam ga poželio za krizmanog kuma, što se ipak iz drugih razloga nije ostvarilo. Sjećam se i učiteljice iz Njemačkog jezika Slavke Medak, zahvaljujući njoj dugo vremena mislio sam da ću studirati njemački jezik. U srednjoj školi pohađao sam kulturno-umjetnički smjer koji je imao program današnje gimnazije, ali u to vrijeme pojavili su se drugi interesi - počeo sam trenirati rukomet. Tada je u Metkoviću to bio sport broj jedan. Bilo je to vrijeme snažnog razvoja rukometa i dolaska cijele generacije poznatih rukometaša, a s Patrikom Čavarom sjedio sam dvije godine u klupi.

Od učitelja do ravnatelja:

Jako mi je drago raditi s djecom, to mi od prvog dana otkako sam postao ravnatelj nedostaje

Što Vas je navelo na izbor studija Glazbene kulture?

S četiri godine naučio sam svirati harmoniku po sluhu uz svog oca koji je svirao po feštama. U trećem razredu srednje škole shvatio sam da mi treba teorijsko glazbeno znanje i otišao sam privatno kod jednog profesora. On me nakon par sati upitao bih li ja otišao studirati glazbu na što sam se počeo smijati jer sam mislio da se šali. Ja sam k njemu došao na sate da se glazbeno opismenim, bez drugih ambicija. Ali on je bio tog stava da imam godinu i pol dana da se pripremam za studij glazbe. U tom razdoblju svladao sam program osnovne i srednje glazbene škole i položio prijemni ispit na Pedagoškom fakultetu u Puli, glazbeni smjer. U Splitu nisam položio prijemni ispit iz banalnog razloga, na prijemni ispit išao sam autobusom koji je kasnio sat i nešto vremena. Zato tom dijelu ispita nisam pristupio, položio sam teoriju i solfeđo, ali nisam bio na klaviru. Očekivao sam da će mi uvažiti razlog kašnjenja, ali samo su mi rekli da je kvota popunjena. Tada mi je opet pokojni profesor Frano Prskalo pomogao i organizirao mi dolazak u Pulu.

Cvrčak br. 45 / Godina: XLV.

Učenički list Osnovne škole dr. Mate Demarina Medulin
Munida 3, 52203 Medulin
tel. (052) 576-324, 576-005
ured@os-mdemarina-medulin.skole.hr

Odgovorni urednik: Jakov Batinović

Urednica: Tina Ribić

Učitelji suradnici: Dragica Dorić, Dušanka Đokanović,
Mirjana Konta

Lektura i korektura: Tina Ribić

Naslovnica: Projekt Glagoljica - pismo u korijenima
hrvatskog identiteta

Tisak: MPS, Pula

Sponzor: Općina Medulin, Općina Ližnjan

Sam sam, s osamnaest godina, autobusom došao u Pulu i u par dana se smjestio, došao na prijemni ispit i položio ga.

Sviđa li Vam se raditi s djecom?

Ovdje moram naglasiti da je jedan posao raditi u razredu, a drugi je posao raditi kao ravnatelj škole. Jako mi je drago raditi s djecom, to mi od prvog dana otkako sam postao ravnatelj nedostaje. Devet sam godina radio u razredu – školovao sam se da budem učitelj, nisam se školovao za to da budem ravnatelj. Međutim, tako se neke stvari poklope u životu. Uvijek sam uz školu i svirao što je dobro plaćen, ali jako težak posao ako ćete ga raditi kako treba. Bio sam na gaži kad me zvala predsjednica Školskog odbora da pristanem na kandidaturu jer je kolektiv to očekivao od mene, ali ja o tome nisam uopće razmišljao. Od trenutka kad sam postao ravnatelj, nedostaje mi razred, fali mi rad sa zborom i priredbe koje smo jako dobro radili.

Što smatrate najtežim u odgojno-obrazovnom radu?

Najteže što mi se čini u zadnje vrijeme je suradnja s pojedinim roditeljima. Svi mi koji radimo u školi smo profesionalci, znamo svoj posao, što treba uraditi. Nažalost, nekad se dogodi da se situacije koje mi vidimo ne poklapaju s onim što roditelji vide. Najteži je dio dok roditelji shvate da mi nismo na suprotni stranama, već smo na istom poslu i zadatku. Kad nastane roditeljska nesigurnost, mi kao profesionalci moramo ostati čvrsti i stabilni. Svaki roditelj najčešće vidi kod svog djeteta samo dobre strane, a mi u školi moramo situaciju promatrati realno. Kad se s roditeljima usuglasimo, kad shvatimo da ćemo skupa napraviti najbolje za dijete, tada sve brzo rješavamo.

Kakvi su prvi dojmovi na mjestu ravnatelja u našoj školi?

Je li Vam taj posao zahtjevan?

Da, ovaj je posao jako zahtjevan jer je ova škola jako velika, ima tri područne škole i ima puno specifičnosti. Što se tiče

infrastrukture, ona je vrhunski opremljena, imamo odličan tim učitelja, stručnih suradnika, administrativno-tehničkog osoblja, koji vas vole, cijene, poštuju, trude se oko vas. Što se tiče prehrane, neke tehničke stvari još nisu riješene, ali bit će jer u postojećim uvjetima radimo najbolje što možemo.

Prvi dojmovi me nisu iznenadili u odnosu na ono što sam očekivao. Dobro sam se informirao o školi, detektirao sam gdje su jake strane, gdje su slabe, i od prvog dana počeo na tome raditi. Veliku sigurnost i stabilnost mi ulijeva kolektiv. To su izvrsni ljudi, profesionalci, predani i odgovorni. Nikad nećete naći da su svi odlični, ali oni koji nisu u ovom trenutku na razini zadatka, kad im se pokaže ono što se od njih očekuje, jako brzo prihvate i mijenjaju se. Ovu školu vidim kao veliki potencijal.

Što biste željeli u školi promijeniti nabolje?

Želo bih uključiti školu u europske projekte, kao prvo u Erasmus+, jer je to odlično iskustvo i učiteljima i djeci. Deset godina bio sam intenzivno u tome i prošli smo gotovo cijelu Europu, mogu posvjedočiti da je to jedna vrhunska aktivnost. Pod dva želio bih formirati učeničku zadrugu s ciljem poticanja poduzetništva kod djece. U rad bismo mogli uključiti 3D printer, a izvannastavne aktivnosti osuvremeniti kroz npr. sekciju upravljanje dronovima ili druge sadržaje kojima bismo poticali aktivnosti djece i koje će voditi prema dobrim stvarima.

Životni put i životni ciljevi:

Volim spoznavati nove stvari, volim razmjenu mišljenja i argumentiranu raspravu

Što smatrate svojim najvećim osobnim, a što profesionalnim uspjehom?

Možda će to zvučati obično, ali moj najveći uspjeh je moja obitelj. Imam krasnu suprugu koja zaslužuje Nobelovu nagradu za život sa mnom i dvije kćeri, starija je na doktoratu

u Švedskoj, a mlađa završava treću godinu menadžmenta u Rijeci. Mi smo obitelj koja razgovara o svemu, jedni drugima smo podrška i poticaj. To je za mene moj najveći osobni uspjeh.

A svoj najveći profesionalni uspjeh možda još nisam ostvario. Osoba koja ima neke ambicije u životu, uvijek će razmišljati da je najveći uspjeh onaj sljedeći. U ovom trenutku mogu biti zadovoljan svime što sam napravio vezano uz glazbu i uz rad u odgojno-obrazovnom sustavu.

Imate li životni cilj koji još uvijek niste ostvarili?

Prvi mi je cilj da s ovom školom napravim ono što sam planirao. Uvijek imam cilj sebe nadograđivati. Volim spoznavati nove stvari, volim razmjenu mišljenja i argumentiranu raspravu.

Čime biste se bavili da ne radite u školi?

Glazbom.

Brza pitanja – brzi odgovori

Najdraži film: *Forrest Gump*

Najdraža pjevač: *Mišo Kovač*

Najdraža grupa: *Dire Straits*

Najdraži pisac: *F. M. Dostojevski*

Najdraža knjiga: *Razgovori s Bogom (N. D. Walsch)*

Najdraži pjesnik: *Tin Ujević*

Najdraži sport: *nogomet*

Najdraži hobi: *poljoprivreda, ribolov*

Pitalice ili – ili...

Kino ili kazalište? *Kazalište*

Psi ili mačke? *Psi*

Čaj ili kava? *Kava*

Vino ili pivo? *Može*

Avion ili vlak? *Vlak*

Restoran ili roštilj u prirodi...? *Može*

I najvažnije pitanje...

Dinamo ili Hajduk? HŽV

I za kraj, koju biste poruku poslali našim učenicima?

Škola traži od učenika samo dvije stvari: da budu pristojni i da rade najbolje što mogu. Kad je osoba pristojna, ona ima dovoljno samopouzdanja, hrabrosti, uvažavanja drugih osoba, objektivnosti i mogućnosti da riješi svaki konflikt na jedan prihvatljiv način. Radite najbolje što možete, ne u odnosu na drugog, već u odnosu na samog sebe. Ako ćeš se s nekim natjecati, onda to budi samo ti. Ako si pristojan, svaki ćemo problem riješiti, čak se problem možda neće ni dogoditi. Ako radiš najbolje što možeš, sasvim sigurno ćeš ostvariti uspjeh koji želiš.

Ema Čupić, Kilian Raloff, Idrijana Šej, Denis Žujkov, 8. b

Ana Igić, 6. b

Gabrijela Nuić, 6. b

Leo Černjul, 6. c

Marin Poldrugo, 6. c

Noel Živković, 6. b

Patricia Crnobori, 6. c

Nina Jovanovski, 6. c

Gostovanje mag. phys. Antona Perkova

U sklopu projekta Ljudi našega kraja prvi gost nam je bio mag. phys. Anton Perkov, rođen 1995. godine u Puli. Osnovnu školu završio je u Medulinu, a nakon srednje škole odlazi na studij fizike na PMF-u u Zagreb. Diplomirao je 2019. godine te je trenutno ondje zaposlen kao asistent na Zavodu za

teorijsku fiziku čestica i polja. Privodi svoj doktorski rad kraju. Područje njegova istraživanja je fenomenologija kvantne kromodinamike, tj. teorije jake nuklearne sile, poglavito procesi na visokim energijama. Bavi se i popularizacijom znanosti, te je održao desetke prezentacija u Puli i

Zagrebu. Područja njegovih interesa protežu se u brojnim granama umjetnosti i znanosti, od lirike (izdao je zbirku pjesama Potonule planine) i glazbe do fizike i astronomije. Voli čitati knjige i članke o raznim temama te svira i nekoliko instrumenata. Član je Mense od 2010. Trenirao je plivanje, golf, nogomet i ples.

U svom predavanju više se fokusirao na razvijanje kritičkog razmišljanja, koje je u suvremeno doba nužno radi izbjegavanja prijevara i pada u zamku pseudoznanosti. Istaknuo je bitne kriterije koji nam pomažu u procjeni vjerodostojnosti znanstvenog rada. Predavanje su zainteresirano slušali učenici sedmih razreda. Posebno ih se dojmilo što je jedan tako vrstan znanstvenik pohađao njihovu osnovnu školu.

Projekt Osnovne škole dr. Mate Demarina „Ljudi našega kraja“

Naša škola pokrenula je ove godine projekt „Ljudi našega kraja“, koji ima za cilj upoznavanje ljudi užeg zavičaja, razvijanje svijesti o važnosti određenog zanimanja i doprinosa društvenoj zajednici te povezivanje zajednice i škole. Kroz upoznavanje i predstavljanje ljudi i njihovog rada, slobodnih zanimanja, uspjeha i sudjelovanja u društvenom životu zajednice učenici će upoznati identitet zavičaja.

Tijekom školske godine u matičnoj i u područnim školama ugostili smo brojne važne osobe iz našeg užeg zavičaja. Oni se bave različitim djelatnostima, a prepoznati su kao izvrsni svatko na svom području rada: gospodarstvo, znanost, književnost, glazba, kazalište, ples, sport, prehrana, zdravstvo, povijest, poljoprivreda

i trivija. Ponekad nismo niti svjesni koliko različitih i zanimljivih ljudi, zanimanja, djelatnosti postoji oko nas, a svi oni čine mozaik vrijednosti koji obogaćuje naš kraj.

Ponosni smo što je većina gostiju potekla iz naše osnovne škole.

Navodimo ih kronološkim redoslijedom gostovanja te teme njihovog predavanja/radionice:

Antonio Dobran - Kako su naši stari koristili brnistru u domaćinstvu
Ingeborg Franković - Zaštita životinja
Anton Perkov - Pseudoznanost
Alida Perkov - Povijest novca u Istri
Ivan Lorencin - Umjetna inteligencija
Natalija Grgorić i Ognjen Rađen - Predstavljanje knjige „Joso“
Martin Dolenc i Dominik Dolenc -

Braća s različitim životnim putevima - olimpijac i akademski glumac
Andrea Gotovina - Ples i koreografija kao životni put

Neven Milijić - Natjecanja u kvizovima kao životni izazov

Lorena Lazarić Stefanović - Higijena i zdravlje

Paola Šimunović - Radionica plesa
Sonja Vojak - Jestive i ljekovite biljke zavičaja

Damir Modrušan - Domaća kuhinja
Mia Grozdanić - Glazba kao životni poziv

David Skoko - Tradicionalna jela našeg zavičaja

Emil Jukopila - Proizvodnja kozjeg sira

Svima toplo zahvaljujemo što su se rado odazvali našem pozivu na druženje. Puno smo od njih naučili, a mnoge su učenike inspirirali da promišljaju o svome budućem zanimanju.

Dragica Dorić, Dušanka Đokanović

Samo financijski nezavisna žena je uistinu slobodna žena

U SKLOPU PROJEKTA LJUDI NAŠEGA KRAJA ALIDA PERKOV GOSTOVALA JE U NAŠOJ ŠKOLI, ALI OSIM ŠTO JE EKONOMISTICA, ZNANSTVENICA, PJESNIKINJA, ONA JE PRIJE SVEGA MOJA BABA. RADO SLUŠAM PRIČE IZ NJEZINA ŽIVOTA, ZATO SAM JU ZAMOLILA DA SVOJ ŽIVOT I BOGATO ISKUSTVO PODIJELI S ČITATELJIMA NAŠEG ŠKOLSKOG LISTA.

Reci mi nešto o svojem djetinjstvu i mladosti, što pamtiš, čega se rado prisjećaš?

Rođena sam 24. 8. 1952. godine u Puli, u obitelji s dvoje djece. Majka je radila kao medicinska sestra dok je otac bio nakon raznih zanimanja ugostitelj. U djetinjstvu sam se sa prijateljicama igrala trilje (školicu), ili smo same izrađivale krpene lutke, ali najviše sam voljela čitati knjige.

Moja škola se nalazila na mjestu današnjeg Filozofskog fakulteta. U školi smo nosili kute, a u slobodno vrijeme ono što bi se kući sašilo. Dječja knjižnica je bila u blizini moje kuće pa sam ju stalno posjećivala. Čitajući knjige, ulazila sam u prekrasan svijet mašte. Za srednju školu izabrala sam Gimnaziju, društveni smjer (slično današnjoj Općoj gimnaziji), gdje sam učila engleski, francuski, latinski, hrvatski, i još dodatno i njemački jezik u večernjoj školi.

Posjećivali smo često tatinu obitelj u Ližnjanu. Život u gradu i na selu se dosta razlikovao tada. U Puli se govorilo mješavinom čakavskog i isto-veneto, a u Ližnjanu čakavski. U

Puli se hrana kupovala na Tržnici (Markat), a u Ližnjanu je postojala mala trgovina u prizemlju današnje Općine.

Nakon nastave u gimnaziji išla sam svakoga dana autobusom u Ližnjan gdje sam radila do ponoći u tatinjoj novootvorenoj gostionici Veseli ribar, sada Stari ribar. Po noći sam pisala zadaću, i tako naučila cijeniti fizički i intelektualni rad.

Nakon gimnazije, u Zagrebu sam upisala Ekonomski fakultet i diplomirala sam prije roka. Uz to sam stekla dodatnu diplomu iz španjolskog jezika.

Kako je izgledao tvoj profesionalni put?

Kao diplomirana ekonomistica zaposlila sam se u pulskoj Ekonomskoj školi i Gimnaziji. Predavala sam ekonomske predmete. Rodila sam troje djece, a za vrijeme rada u srednjoj školi sam i magistrirala. Nakon toga zaposlila sam se kao savjetnica u poduzeću Istra Jadran koji je okupljao sva turistička poduzeća Istre i Kvarnera (hotele i kampove). Nakon toga započinjem s radom u Istarskoj gospodarskoj komori kao savjetnica za međunarodne odnose. U međuvremenu sam i doktorirala. Kao doktorica znanosti radila sam na Politehnici Pula gdje sam predavala studentima specijalističkog studija.

Napisala sam tridesetak stručnih knjiga i znanstvenih radova o istarskom gospodarstvu, nešto sama, a nešto s drugim autorima. U međuvremenu, promatrajući druge žene

Svaki razgovor s mojom babom je nadahnjujuć, svojim primjerom svjedoči da žena može radom i upornošću postići mnogo kao obiteljska žena, kao i u profesionalnom životu.

U razgovoru s mojom babom Alidom saznala sam o njenom profesionalnom radu kao sveučilišne profesorice, ali i brojnim interesima i umjetničkim sklonostima koje njeguje kao vrlo dinamična i svestrana osoba.

shvatila sam koliko je teško voditi obitelj i biti na poslu, a posebno ako imaš vlastitu firmu. Zato sam osnovala udrugu BPW (business professional woman) koja od 2001. godine potiče i promiče žensko poduzetništvo. Samo financijski nezavisna žena je uistinu slobodna žena.

O čemu pišeš?

Uz stručne radove, pišem i poeziju od svoje mladosti. Neke pjesme se u digitalizirano obliku nalaze u Sveučilišnoj knjižnici u časopisu Istarski borac 1969. - 1972. Moje Monografije i znanstveni radovi iz područja gospodarstva Istre mogu se pronaći u knjižnicama.

A kako ti je sada u mirovini?

Odlaskom u mirovinu objavila sam poeziju u zbirci „Verši na šterni“. Uglazbljene su dvije moje pjesme Kalamari i Moj Ližnjan koje izvode Zbor Roženice iz Pazina i Zbor KUD Ližnjan. U slobodno vrijeme slikam istarske motive uljem na platnu. Međutim, najveće mi zadovoljstvo pruža naša obitelj i na nju sam najviše ponosna.

U životu se susretala s mnogim važnim osobama, među kojima su i predsjednici RH: Stjepanom Mesićem 2007., Ivom Josipovićem 2013. i Kolindom Grabar Kitarović 2019. g.

Mare Svilan,
6. d

Gostovanje dr. sc. Alide Perkov

U sklopu projekta "Ljudi našega kraja" naša gošća bila je dr. sc. Alida Perkov, vrsna ekonomistica bogate biografije. Radila je kao profesorica ekonomije, prvo u srednjoj školi u Puli, a pred kraj karijere na Veleučilištu u Puli; bila je savjetnica u regionalnoj turističkoj korporaciji; u Hrvatskoj gospodarskoj komori u Puli bila je zadužena za međunarodne poslove, promociju i strana ulaganja; bila je hrvatska predstavica za žensko poduzetništvo u Ujedinjenim narodima; osnivačica i predsjednica prvog hrvatskog kluba BPW-a u Puli; poliglotkinja i autorica/suautorica 6 monografija te tridesetak znanstvenih radova...

Popis njezinih postignuća i funkcija koje je obnašala je podugačak i izaziva strahopoštovanje. Međutim u nastupu pred šestnaest naših škola pokazala se topla, jednostavna i pristupačna osoba, bogatog iskustva koju su učenici zainteresirano slušali. Dr. sc. Perkov nam je govorila o povijesti novca, od početne robne razmjene, preko kovanica i novčanica do bitcoina, zaključivši predavanje savjetom da mudro ulažemo svoj novac kako ne bi riskirali njegov gubitak.

Donijela nam je i više primjera starih moneta te povećalo kao pomagalo u proučavanju sitnih detalja, što se učenicima posebno sviđjelo. Postavljali su gošći pitanja, na koja je ona strpljivo odgovarala, a na kraju je dvoje učenika nagradila darom dviju "crvenki", dvaju "konja" - kulturnom novčanicom SFR Jugoslavije od 100 dinara.

Gostovanje dr. sc. Ivana Lorencina povodom Svjetskog dana znanosti za mir i razvoj

7. 11. 2023. u goste nam je došao renomirani istarski znanstvenik dr. sc. Ivan Lorencin, mag. ing. Budući da 10. studenoga obilježavamo Svjetski dan znanosti za mir i razvoj, povoda za susret nije nedostajalo.

Predavanje je započeo predstavljajući sebe i svoga rada. Jednostavan, pristupačan i dojmljiv, istaknuo je da je svoje školovanje započeo u istim klupama kao i učenici iz publike te da još pamti svoje školske dane. Istaknuo je da nije briljirao u svim predmetima, ali to ga nije spriječilo da napreduje i razvija znanstvenu karijeru. Stručnjak je na polju računarstva, autor je i koautor više desetina znanstvenih radova te je prošle godine doktorirao na temu primjene umjetne inteligencije u dijagnostici karcinoma mokraćnog mjehura. Njegova doktorska disertacija plod je dugogodišnjeg istraživanja u suradnji s klinikom za urologiju KBC-a Rijeka.

Niz godina bavi se i popularizacijom znanosti, što je bilo primjetno i na lakoći kojom uspostavlja kontakt publikom. Učenicima je bilo zanimljivo slušati o povijesnom razvoju umjetne inteligencije, a još više o njezinoj upotrebi danas. Kao jedan od primjera umjetne inteligencije predstavio je pametnu sortirnicu otpada koju u suradnji sa svojim kolegama i studentima razvija u sklopu projekta Inin Zeleni pojas. Demonstrirao im je i kako kamera pre-

poznaje osobe i predmete. Međutim dr. sc. Lorencin naglasio je da moramo biti oprezni u njezinoj primjeni jer ona nikako nije zamjena za kreativan ljudski um. Opasnost vidi u prevelikom oslanjanju na umjetnu inteligenciju i općenito na digitalne medije naglasivši da je pravi život zapravo izvan ekrana. Savjetovao je učenicima da se što više druže i izlaze izvan četiri zida, u prirodu naglašavajući da su suvremeni mediji zarobili ljude, a najviše mlade.

Gostovanje Lorene Lazarić Stefanović, dr. med.

U povodu Svjetskog dana zdravlja (7. travnja) ugodili smo Lorenu Lazarić Stefanović, dr. med. specijalicu mikrobiologije. Doktorica je zaposlena u Timu za kontrolu bolničkih infekcija OB Pula, dopredsjednica Udruge cerebralne paralize Istarske županije i predsjednica GDCK Pula.

S našim učenicima petih razreda razgovarala je o svome poslu, higijeni i zdravlju, važnosti vlastite odgovornosti za naše i tuđe zdravlje. Doznali smo da postoje različiti patogeni: bakterije, virusi, gljivice, paraziti, prioni. Čuli smo da postoje i dobre bakterije koje koriste našem organizmu

te da ih u i na našem tijelu ima više nego naših vlastitih stanica! Naučili smo razlikovati virusnu i bakterijsku prehladu te da se virusne prehlade ne mogu izliječiti antibioticima, nepotrebno uzimanje antibiotika samo čini da bakterije postanu još otpornije.

Doktorica nam je zatim pokazala kako na pravilan način oprati ruke te izazvala sve prisutne da provjere jesu li svladali ovu vještinu. Svaki učenik je trebao alkoholom dezinficirati ruke trljajući ih na preporučeni način, a nakon toga staviti ruke ispod UV svjetla kako bi provjerio je li to dobro napravio. Rezultat je mnoge iznenadio, što je zapravo bila zorna lekcija o održavanju higijene ruku.

Gostovanje Nevena Milijića

U sklopu projekta „Ljudi našega kraja“ u goste nam je došao naš bivši učenik Neven Milijić, danas magistar filozofije. Svima nama, ali i široj javnosti, poznat je kao uspješan natjecatelj u različitim kvizovima: Tko želi biti milijunaš, Šifra, Potjera, Superpotjera te još mnogi različiti turniri u kvizovima. Nakon kratkog predstavljanja g. Milijić je zamolio učenike sedmih razreda da formiraju svoje timove kako bi se okušali u kvizu koji je on sastavio. Kviz je imao 20 pitanja iz različitih područja (znanost, umjetnost, suvremeni mediji, trivija), no sva su bila prilagođena njihovom uzrastu. Odgovore na neka pitanja su znali budući da su sastavni dio njihovih školskih kurikuluma, a ostala su bila iz područja opće kulture. Učenici

su dali sve od sebe, tako da su razlike u bodovima na kraju bile minimalne.

Gostovanje Dominika i Martina Dolenca

Zahvaljujući angažmanu kolegice Danče Banković, prof. TZK-a, u goste su nam došli braća Dominik i Martin Dolenc, naši bivši učenici, a danas uspješni ljudi sa zanimljivim karijerama. Dominik je, kao uspješan akademski glumac, pričao o svome školovanju i glumačkim počecima te o današnjim projektima. Iza njega su kazališne uloge, podcasti, a nedavno je i radijski voditelj na Medulin FM-u. Životni put mu je bio zahtjevan, ali uz puno uloženog truda, fokusiran na svoj cilj, uspio je ostvariti zacrtano. Martin Dolenc od rane mladosti trenira kitesurfing, ekstremni vodeni sport u kojem vozač (kajter) upravlja zmajem koji mu služi kao jedro kako bi uz pomoć snage vjetrova surfao na dasci. Već godinama sudjeluje na svjetskim natjecanjima, na kojima redovno osvaja zapažene rezultate. Njegova zbirka osvojenih medalja je imponantna. Velik je uspjeh i plasman na Olimpijske igre koje će se održati sljedeće godine u Parizu.

Susretu je prisustvovalo nekoliko razreda. Slušajući pripovijedanje Dominika i Martina, impresionirani njihovim postignućima, učenici i učitelji su postavljali mnoga pitanja. Obojica su strpljivo odgovarali, uvijek naglašavajući da je sve moguće postići ako si uporan i dobro organiziraš svoje vrijeme.

Pred kraj druženja braća su načela temu vršnjačkog nasilja koje su doživljavali kao učenici. Pričali su o nemilim događajima, kako su se osjećali u tim trenucima i što

im je pomoglo da prevladaju teške trenutke. Savjetovali su učenicima da nasilje treba uvijek prijavljivati jer se samo tako može nešto riješiti.

Poznati šef David Skoko

U sklopu našeg projekta „Ljudi našega kraja“ u goste nam je došao renomirani šef i promotor tradicionalne lokalne prehrane g. David Skoko. Učenicima šestih razreda govorio je o svom životnom putu, kako se zainteresirao za kuhanje te kako se usvršavao u svom pozivu. Pokazalo se i da je izvrstan govornik, živo nam je dočarao svoje interese vezane uz prehranu: spravljanje zanimljivih i zdravih obroka, pisanje kuharica, održavanje radionica, sudjelovanje u radijskim i televizijskim emisijama, festivalima...

Savjetovao je djecu u odabiru namirnica i jela te koliko je važno hraniti se zdravo kako bi se pravilno razvijali i imali dovoljno energije za sve aktivnosti tijekom dana. Posebno je naglasio ribu kao izvrstan primjer zdrave namirnice. Na pitanje iz publike o najboljem načinu spremanja ribe,

odgovorio je da bi je trebalo što kraće termički obrađivati, a još bolje jesti „na savor“. Na pitanje što jesti umjesto krofnice (koju djeca vrlo vole), odgovorio je da je jabuka najbolji izbor. Ali za one koji bi baš htjeli jesti krofnice postoje i prilagođeni recepti - s integralnim brašnom umjesto bijelog, pečene u pećnici umjesto u dubokom ulju, s manje šećera i slično. Predložio im je da sami istraže koje se sve zdravije varijante nude i pokušaju nešto od toga napraviti. Ohrabrio ih je da se i sami upuste u pustolovinu spravljanja zdravih obroka te da bi mogli početi od jednostavnijih, a to su razne vrste salata. David Skoko sve nas je inspirirao i potaknuo na razmišljanje o zdravoj mediteranskoj prehrani koja nam je nadohvat ruke i kojoj trebamo težiti.

Gostovanje Natalije Grgorinić i Ognjena Rađena

U sklopu projekta „Ljudi našega kraja“ u goste nam je došao stvaralački i životni par Natalija Grgorinić i Ognjen Rađen iz Ližnjana. Široj javnosti su već dobro poznati po svom zajedničkom umjetničkom djelovanju koje obuhvaća književnost, performans, video i instalacijsku umjetnost. Od 2010. godine vode Knjižnicu i književno svratište ZVONA i NARI u Ližnjanu, gdje su dosad ugostili oko 300 pisaca, prevoditelja i drugih osoba koje su profesionalno vezane uz knjige. Autori su sedam romana, dviju zbirki pripovijedaka te jedne slikovnice koju su realizirali zajedno sa svojim sinom Ljubomirom.

Značajan aspekt njihovog stvaranja je pronicljivo istraživanje tema poput identiteta, sjećanja i odnosa između pojedinaca i njihovog okruženja. Često koriste teme specifične za lokaciju, izravno se povezujući s vlastitom okolinom i zajednicom. Na tom tragu gradili su i svoj zadnji roman Joso, fikcijsku biografiju koja se temelji na istraživanju života i djela Ližnjanca Jose Defrančeskog, novinara i pisca, autora poznate knjige „C. i kr. ratni logori 1914-1918.“ iz 1937. o egzodusu Istrana u Prvom svjetskom ratu. Egzodus je u kolektivnom sjećanju Istrana ostao trajna rana o čemu dosta znaju i mlade generacije, što se moglo vidjeti i u komunikaciji s učenicima osmih razreda koji su nazočili promociji knjige.

Autori su, pripovijedajući o životu Jose Defrančeskog i stvaranju romana Joso, uspostavili otvorenu interakciju s učenicima, koji su se prisjećali kazivanja svojih starijih o tom traumatičnom razdoblju povijesti. Sa zanimanjem su pratili izlaganje o životnom putu i radu Jose Defrančeskog, povremeno se uključujući svojim zapažanjima i komentarima. Izlaganje autora bilo je popraćeno prikazom rijetko viđenih fotografija i dokumenata koje su sakupili tijekom istraživanja za svoj roman.

Andrea Gotovina inspirirala je medulinske učenike

U povodu Svjetskog dana kazališta 27. ožujka, našu je školu posjetila pulska plesna pedagoginja i koreografkinja Andrea Gotovina.

Svoju plesnu karijeru započela je u studiju Zaro, a nastavak plesne izobrazbe stječe u studiju Liberdance pod vodstvom Rajka Pavličića i Studiju za suvremeni ples u Zagrebu. Godine 2000. seli u Amsterdam, gdje upisuje plesnu akademiju. Svoju diplomu stječe 2004. godine. Kao plesačica surađuje s poznatim koreografima. Od 2007. u INK-u djeluje kao plesna pedagoginja i koreografkinja te suradnica za sceniski pokret. Redateljica je i koreografkinja više predstava za djecu u produkciji INK-a te autorica i koreografkinja plesnih predstava za djecu i mlade. Osim navedenog iza sebe ima

autorske plesne radove i brojne nagrade. Izvan kazališta vodi seminare i tečajeve suvremenog plesa, improvizacije, kompozicije i eksploracije.

Andrea Gotovina predstavila je svoj rad i učenicima približila kazališnu umjetnost na živopisan i zanimljiv način. Odgovarajući na konkretna pitanja gošća je potakla učenike da istraže svoje želje i afinitete i da otvoreni duh i uma biraju svoje aktivnosti u slobodno vrijeme, a u konačnici i buduće zanimanje.

Svečani doček učenika prvih razreda

Početak školske godine svim učenicima i djelatnicima škole donosi posebno uzbuđenje, ali prvom danu škole zasigurno se najviše raduju i dugo ga pamte učenici prvih razreda. Za naše prvašice svečani doček priredile su njihove učiteljice u školskoj dvorani uz zanimljiv program i darove za svakog učenika.

Načelnik Općine Medulin Ivan Kirac

Načelnik Općine Ližnjan Marko Ravnić

Roditelje i učenike riječima dobrodošlice dočekala je pedagoginja Magdalena Jurić istaknuvši važnost suradnje obitelji i škole, zaželjevši prvašićima sretan početak školovanja. Novoizabrani ravnatelj Jakov Batinović obratio se prisutnima i u svom pozdravnom govoru poželio prvašićim uspješan put učenja i odrastanja, prije svega, u dobre ljude.

Načelnik Općine Ližnjan Marko Ravnić i načelnik Općine Medulin Ivan Kirac u svom obraćanju prisjetili su se svog školovanja i važne uloge učitelja u sustavu obrazovanja.

Program su svojim nastupima obogatile polaznice Plesnog studija Pirueta Medulin.

U svečanom ozračju započeo je prvi školski dan naših prvaša koje su dočekale ne krijući radost i ponos njihove učiteljice: Martina Jakovčić (PO Banjole), Dobrila Puljić (PO Šišan), Suzana Vidović (PO Ližnjan), Branka Puškadija i Dejana Lončarević (matična škola).

Svim prvašima, njihovim roditeljima i učiteljicama želimo puno uspjeha u radu!

Učiteljica Branka i prvašići matične škole

Učiteljica Dejana i prvašići matične škole

Učiteljica Dobrila i prvašići PO Šišan

Učiteljica Suzana i prvašići PO Ližnjan

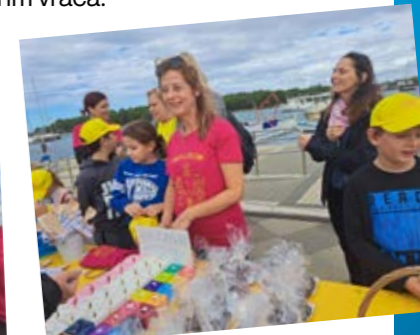
Učiteljica Martina i prvašići PO Banjole

Obiteljski dan - dobro se dobrim vraća

22. listopada 2023. godine održan je sedmi Obiteljski dan na Medulinskoj rivi na kojem su sudjelovali učenici naše škole svojim likovnim radovima, suvenirima i slatkim jelima. U bogati prodajni program uključili su se s humanitarnim ciljem prikupljanja donacija za pomoć Dnevnom centru za rehabilitaciju Veruda.

U programu Obiteljskog dana u organizaciji Općine Medulin sudjelovao je velik broj izlagača, a lijep sunčan dan privukao je veliki broj posjetitelja koji su mogli uživati u raznovrsnom zabavnom, kulturnom i sportskom programu, a pritom svojim donacijama pridonijeti humanitarnoj akciji.

I ove godine u program su se uključili naše učiteljice i učenici pripremivši razne kreativne uratke za prodajnu izložbu, a

poseban interes i velikih i malih posjetitelja bio je usmjeren na stolove gdje su se pripremali i prodavali ukusni vafli, palačinke, torte i kolači.

Sunčana nedjelja bila je pravi obiteljski dan kao stvorena za druženje, ugodne razgovore i susrete s prijateljima pored Malina na vitar, s vrijednim humanitarnim ciljem i s lijepom porukom: Dobro se dobrim vraća.

Proslava Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

U ponedjeljak 16. listopada u blagovaonici naše škole svečano smo proslavili Dane kruha i zahvalnosti za plodove zemlje. Već od ranoga jutra učenici razredne nastave donosili su peciva, kolače i krušne proizvode koje su pekli sa svojim obiteljima. U učionicama su učiteljice zajedno s djecom mijesile i pekle kruh, kruščiće i pekarske proizvode, a rezultate rada izložili su u zajedničkom prostoru. Ove godine posebno smo posvetili pažnju maslini i njezinim blagodatima te su tako učenici degustirali mlado maslinovo ulje, kanapee s maslinama, kruh s maslinama....

Prigodan program u kojem je sudjelovala cijela razredna nastava pjesmom i recitacijama završio je svečanim blagoslovom župnika Hrvoja Okadara i zajedničkim blagovanjem svih učenika. Radost i veselje ovoga druženja dugo ćemo pamtili!

Vjeroučiteljica Marina Šnobl

Escape room, PŠ Ližnjan

Escape room, pobjednički tim

Escape room, zasluženi odmor

U školskoj knjižnici

Školska knjižnica - mjesto susreta i druženja, čitanja i igre, učenja i zabave

Školska knjižničarka Dušanka Đokanović i ove je godine nizom zanimljivih aktivnosti privlačila ljubitelje knjiga i one koji to tek trebaju postati u školsku knjižnicu. I u dnevnim i u večernjim satima, u prostoru škole i van nje, učenici su imali priliku sudjelovati u različitim susretima i igrama kojima je za cilj popularizirati knjigu i čitanje u vremenima kad tehnologija preuzima glavnu riječ. No ipak, još uvijek je čitanje omiljena aktivnost kod velikog broja učenika koji su se rado odazivali na sve pozive naše knjižničarke.

O aktivnostima u školskoj knjižnici saznajte više na sljedećim stranicama.

Tulum s(l)ova - nacionalni projekt za poticanje čitanja

Ove godine, po prvi puta, naša se škola uključila u projekt Tulum s(l)ova. To je projekt poticanja čitanja naglas iz užitka OŠ Ivan Kukuljević Sakcinski, Ivanec, HMŠK-a (Hrvatske mreže školskih knjižničara) i HUŠK-a (Hrvatske udruge školskih knjižničara) koji se od 2011. provodi u školskim knjižnicama u Hrvatskoj.

Tulum s(l)ova je spoj noćnih čitateljskih susreta u školskim knjižnicama i čitanja na javnim mjestima, ustanovama, udrugama i poduzećima.

Namijenjen je učenicima 7. i 8. razreda osnovne škole te 1. i 2. razredima srednje škole jer je to razdoblje života kada prestaju redoviti čitati.

Školske knjižnice sudjeluju u nacionalnom projektu kako bi popularizirale čitanje među djecom i mladima. Iz toga proizlaze ciljeva projekta – utjecati na pozitivan stav učenika prema čitanju, podići samopoštovanje učenika pomoću čitanja naglas iz užitka u lokalnoj zajednici i dati lokalnoj zajednici novu kulturnu aktivnost i uslugu – čitanje naglas.

Tulum slova

Naš je prvi sastanak bio u petak 10. studenoga 2023. Počeli smo donošenjem pravila, a nastavili igrom Kaladont. Uslijedilo je ceremonijalno čitanje ulomaka iz omiljenih knjiga. Razgovor se razvio oko teme modelinga/manekenstva, budući da je to bila tema jednog od romana iz kojeg smo čitali. Ubrzo nam je u goste stigla gđa Jovanka Katić, dipl. ing. preh. teh. s kojom smo razgovarali o zdravoj

prehrani i opasnostima od neuravnotežene prehrane.

Uslijedilo je videopovezivanje s II. osnovnom školom Čakovec. Razmijenili smo dojmove, pročitali jedni drugima pjesme na zavičajnom dijalektu, pohvalili se butajijem (malo drveno japansko kazalište) koje imamo i mi i oni. Zaključili smo da bismo voljeli da se kod nas prijavi toliko učenika kao kod njih.

Za kraj večeri, u duhu susreta, napravili smo zdravu zakusku. Izradili smo namaz hummus (od slanutka) i kuglice od datulja. Rastali smo se ispunjenih srca poželjevši još takvih susreta.

Novi noćni čitateljski susret održali smo 15. 3. 2024. u našoj školskoj knjižnici.

Nakon zagrijavanja uz igru kaladont stigli su nam gosti večeri: doc. dr. sc. Dragana Špica s Odsjeka za azijske studije Filozofskog fakulteta u Puli te tri studentice iz Japana - studentice na praksi Tamaki Horiuchi, Akino Sakurai i studentica na razmjeni Chiho Kuromitsu...

Uslijedila je kamišibaj predstava u izvedbi knjižničarke, a potom predavanje doc. dr. sc. Špice o Japanu. Zatim je gđica Tamaki Horiuchi održala predavanje uz prezentaciju o japanskoj tradicijskoj odjeći. Nakon toga su sve

tri studentice našim učenicima pokazale predmete napravljene tehnikom origamija te nas podučile kako se neki od njih izrađuju. Uslijedio je neformalni razgovor i razmjena iskustava, uz kušanje japanskih kolačića, a potom razgled naše škole gdje su naši učenici bili ponosni vodiči. S gostima smo se oprostili uz darove za zahvalu te sa željom da se naša suradnja nastavi.

Kratka anketa: A sad o lektiri na kraju osnovne škole - posve iskreno

Veliku većinu knjiga sam pročitala, ali ima nekih koje stvarno nisam jer su mi bile dosadne. Učiteljica je s nama na satima lektire uvijek pričala o knjizi i tako nam pomagala razviti vještinu govora i bolji pogled na knjigu. Najbolja lektira bila mi je Dnevnik Anne Frank, sviđala mi se, bila mi je zanimljiva i lako sam je pročitala. Svaka je lektira tu s razlogom kako bi nas nečemu naučila.

Zara Ujčić

Netko je za lektiru, netko nije. Na kraju krajeva, čitanje lektire je naša obaveza. Najdraža mi je bila pripovijeka Breza. Knjige nam pomažu bolje procijeniti situacije u životu.

Denis Žujkov

Svih ovih godina lektire su bile možda i najdetaljnije obrađene lekcije na hrvatskom jeziku. Svaku smo knjigu jako dobro iscrpili i analizirali. Uvijek smo iznosili svoj stav o pročitanom jer je jako važno znati se izraziti i opisati svoje osjećaje i doživljaj

Tulum s(l)ova smo nastavili kvizom o Japanu, nakon čega je uslijedilo ilustriranje jedne japanske narodne priče. Učenici su mogli izabrati između dva ponuđena naslova: Dvije žabe ili Ogledalo iz Matsuyame. Kratko su uvježbali izvedbu, a potom sami priredili kamišibaj predstavu.

Mjesec hrvatske knjige - radionice blackout poezije

Tijekom Mjeseca hrvatske knjige (15. listopada - 15. studenoga) održali smo niz radionica blackout poezije za učenike od 6. do 8. razreda. Nakon kratkog uvoda i pojašnjenja što je blackout poezija, učenicima su podijeljeni tekstovni predlošci koji su služili kao polazište za stvaranje pjesme.

Noć knjige

Ove se godine po 13. put obilježava Noć knjige povodom Svjetskog dan

knjige i autorskih prava (23. travnja) i Dana hrvatske knjige (22. travnja). S malim zakašnjenjem uključila se i naša knjižnica s Escape roomom za razrede 3. - 8. U ponedjeljak 29. travnja 2024. u pet različitim terminima natjecali su se timovi u rješavanju šifre za osvajanje ključa i zlatnih medalja.

Zadaci su bili skriveni na policama, a vezani su uz poznavanje knjižnice i knjižničnog kataloga. U rješavanju su se mogli služiti mrežnim katalogom knjižnice. Rješenja su morali prezentirati knjižničarki, kako bi dobili ključ za izlazak iz začarane knjižnice.

Timovi su osvajali i medalje za svoj trud, koje smo zajednički izrađivali danima prije ovog događaja.

Pripremila:
Dušanka Đokanović

knjige koje volim čitati, npr. Gregov dnevnik. Po meni su lektire bitne jer nas potiču na čitanje i razvijaju naviku da čitamo stranicu po stranicu.

Erika Geiger Rabar

Čitanje lektire potiče nas na razmišljanje, zaključivanje i promišljanje o pročitanom, razvija naš mozak, rječnik i pismenost. Lektire mi nikad nisu bile mučne, neke su bile dosadnije, no većinu sam čitala s užitkom.

Idrijana Šej

Kad sam bio mlađi, u trećem razredu stalno sam čitao Harry Pottera, roditelji i učitelji su me opominjali da smanjim čitanje. Ali, nažalost, izgubio sam želju i volju za čitanjem. Najviše su mi se u osmom razredu sviđele pripovijetke Alkar, Breza i Mali princ.

Kilian Raloff

lako će vam puno ljudi reći da lektire nisu potrebne, ja smatram da jesu jer nas spremaju za sve ostale stvari u životu koje nam se neće dati, a morat ćemo ih napraviti.

Kevin Mihajić

Armeron

U armeronu moje none,
ča ima milijar lit,
nima ča nima,
sve ča mojoj noni rabi.

Tu je jedan stari žveljarić,
najde se i kakova lampadina,
rikamani lancuni, šugamani, facolići,
nonetove brageše i fini veštiti...

A ono ča je najlipše
čuva kako oko u glavi -
stare fotografije
kad su nono i nona mladi bili
i kad su se uženili.

Josip Crnobori, 5. b

Moj nono

Moj nono nima čuda lit,
ma kad kušelja s namon,
kako da je pasa cili svit.

Vajka mi nike štorije povida
kako je bilo kad je on bija mali,
ča su delali, s čin su se igrali.

Volili su pljočkati i igrati šćinke,
tekli bi po selu i igrali balu.
Ma kad bi nona učinila pljukance,
ni čeka,
priko školini u hižu bi teka
kako šajeta!

Noah Jadreško, 5. b

Teta Cvitka

Teta Cvitka vajk najde dela,
u vrtlu,
na njivi,
po korti.
Nikada nima mira,
ni po zimi ni po liti.

Svi znamo -
prva u selu ima turistište
i kad vidimo furešte veture u njenoj korti,
moremo sigurno reći:
Počela je sezona!

Mare Svilan, 6. d

Sedma smotra folklor - Istarska večer u Medulinu

18. 4. 2024. u našoj je školi održana sedma po redu smotra folklor Istarska večer koja se održava od 2015. godine potaknuta entuzijazmom učiteljica Jasminke Zović i Anice Valente čija je želja da se stari običaji, zanati, glazba, ples i čakavska riječ njeguju i sačuvaju od zaborava.

Na samom početku smotre gostima su se predstavili učenici naše škole - školski zbor pod ravnanjem Tonke Lazarić, folklorna skupina pod vodstvom Branke Puškadije i mladi recitatori mentorice Dragice Dorić, a u nastavku programa nastupili su brojni gosti.

Iz OŠ Šijana, Pula vođeni mentoricama Irenom Giorgi i Anicom Valentom nastupili su mladi folklorišti s plesom Sette passi, Dječja vokalna skupina "Lastavice" i recitatorica Lea Stanić.

Iz OŠ Vidikovac, Pula vođeni mentoricom Bojanom Manzin predstavili su se mladi recitatori Laura Baddad i Andrej Pavlović.

Iz OŠ Stoja, Pula u pratnji mentorice Nerine Štajner učenici su izveli pjesmu Pojmo mi Jele na samanji i zaplesali balun.

U bogatom programu sudjelovali su i gosti iz OŠ Finida, Poreč, PŠ Nova Vas, koji su izveli igrokaz La mula de Parenzo, u pratnji mentorica Sandre Labinac Bilić i Nataše Bayer.

Iz OŠ Monte Zaro, Pula nastupili su učenici s točkom "Šilo - bodilo po svitu hodilo" u pratnji mentorice Rozane Cerin Šverko.

Za kraj nastupila je Folklorna skupina "Tanac" iz Dnevnog centra za radnu terapiju i rehabilitaciju sa svojom mentoricom Sandrom Išić.

Posebni gosti Istarske večeri bili su Drago Draguzet i njegova supruga Avelina koji su zakantali na tanko i debelo kako se nekada običavalo na svim svetkovinama u Istri. Predstavili su svoj književni rad na čakavštini kao i izradu tradicionalnih istarskih glazbala.

Nakon nastupa posjetitelji su mogli razgledati izložbu likovnih radova, etnografsku izložbu te pogledati radionice u kojima su učenici OŠ Vidikovac demonstrirali izradu škrtiče od kršina, a ribar Anđelo Rabar iz Fažane pokazao je kako se plete ribarska mreža.

Brojna publika s velikom je pozornošću pratila program i sve izvođače nagrađivala glasnim pljeskom. Istarska večer bila je proslava čakavske riječi, glazbe i plesa koju vjerni poklonici naše tradicije ustrajno prenose na mlađe generacije i tako čuvaju od zaborava.

Aleksandar Meden, 4. r.

Evelin Lazarić, 4. r.

Layla Avdić, 4. r.

Elena Budimlić, 4. r.

Leona Bebek, 5. a

Zara Ujčić, 8. b

Idrijana Šej, 8. b

Lidia Peruško, 8. c

Projekt: Glagoljica, pismo u korijenima hrvatskog identiteta

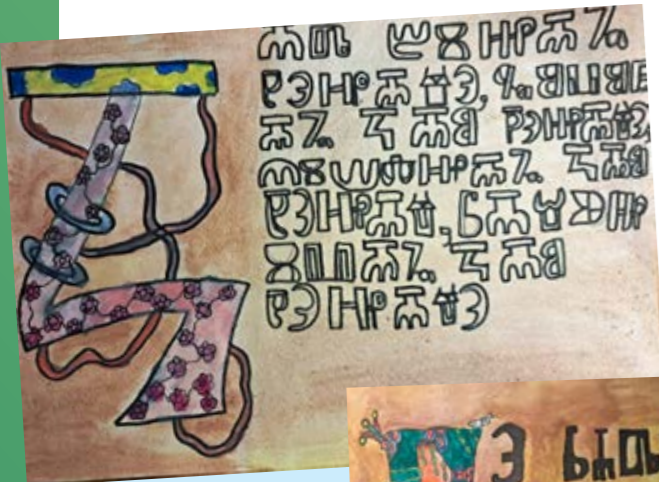
Učenici osmih razreda ove su godine bili uključeni u projekt **Glagoljica, pismo u korijenima hrvatskog identiteta**. Cilj je bio istražiti glagoljicu kao prvo slavensko pismo na kojem su zapisivani prvi spomenici na staroslavenskom i starohrvatskom jeziku te potaknuti učenike na učenje glagoljske azbuke.

Autor glagoljice bio je Konstantin Filozof koji je zajedno s bratom Metodom sredinom 9. st. krenuo u misiju opismenjavanja starih Slavena u Velikomoravskoj kneževini za što su Sveta Braća prevela liturgijske tekstove na staroslavenski jezik. Tijekom srednjeg vijeka nastavlja se bogata ruko-

pisna djelatnost popova glagoljaša kao i razvoj tiskarstva na glagoljici i latinici. Upravo su Istra i Hrvatsko primorje bili rasadište glagoljskih tekstova, od grafita ugrebanih po crkvenim zidovima, tekstova uklesanih na kamenu do važnih pravnih dokumenata pisanih na pergameni i papiru. Glagoljica je pismo koje je tijekom burnih stoljeća srednjega i novoga vijeka čuvalo jezični i kulturni identitet Hrvata. Učenici su na satima Hrvatskog jezika i Likovne kulture učili pisati i čitati uglatu (hrvatsku) glagoljicu, pisati tušem, likovno oslikavati inicijale, iscrtavati pletere kao stalne motive hrvatske srednjovjekovne umjetnosti, oblikovati glagoljička slova u keramici.

Svako glagoljsko slovo u azbuci imalo je brojčanu vrijednost i svoje ime. Prvih devet slova glagoljskoga pisma bila su: A = az (ja), B = buki (knjige), V = vjedi (znam), G = glagolju (govorim) D = dobro, E = jest, Ž = živjeti, DZ = zelo, Z = zemlji); sadrže prosvjetiteljsku misao i životnu mudrost, da jedino poznavajući slova, pismenošću i znanjem, možemo ostvariti dobar život: **Ja koji poznajem slova govorim da je vrlo dobro živjeti (na) Zemlji.** Vođeni tom mišlju posvetili smo se ispisivanju, iščitavanju i oslikavanju glagoljskih slova, budući kod učenika interes za poviješću našeg jezika s ciljem da jezičnu baštinu sačuvamo za budućnost.

Izložbu svih likovnih radova i tekstovnih zapisa na glagoljici posjetitelji su mogli razgledati na završnoj školskoj priredbi.

Barbara Sabljak, 8. c

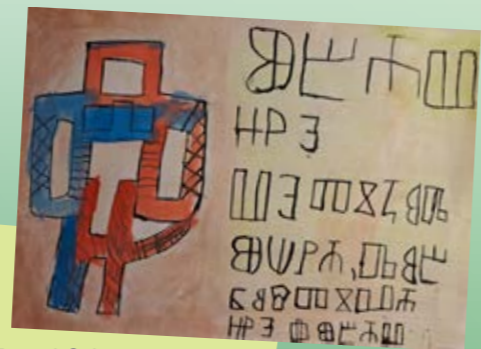
Ivano Gec, 8. c

Ema Kelbaši, 8. c

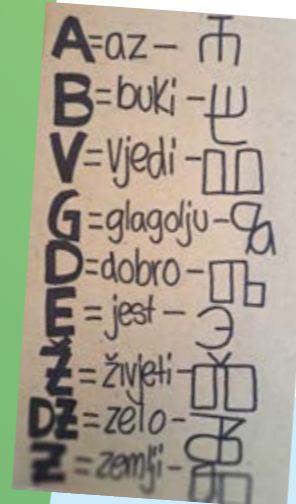
David Klemen, 8. c

David Grbin, 8. c

Martin Benčić, 8. c

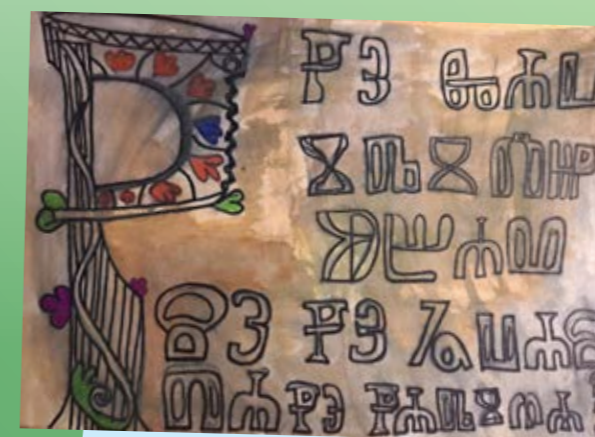
Kevin Mihajić, 8. b

Monika Vuković, 8. c

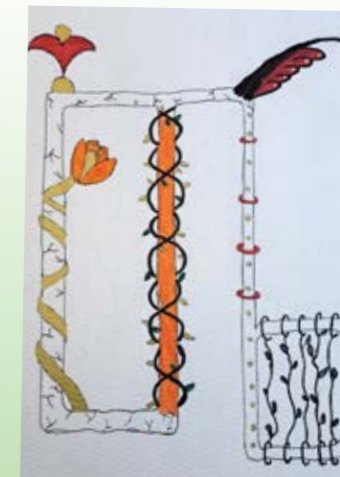
Barbara Sabljak, 8. c

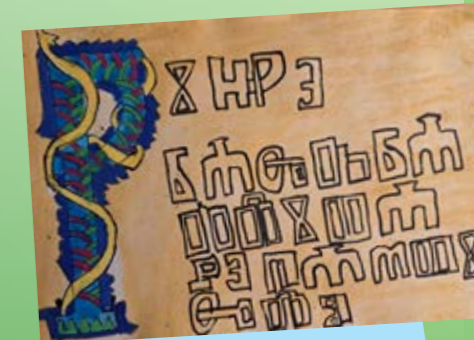
Martin Franković, 8. c

Lucija Fornažar, 8. c

Rona Ravnić, 8. c

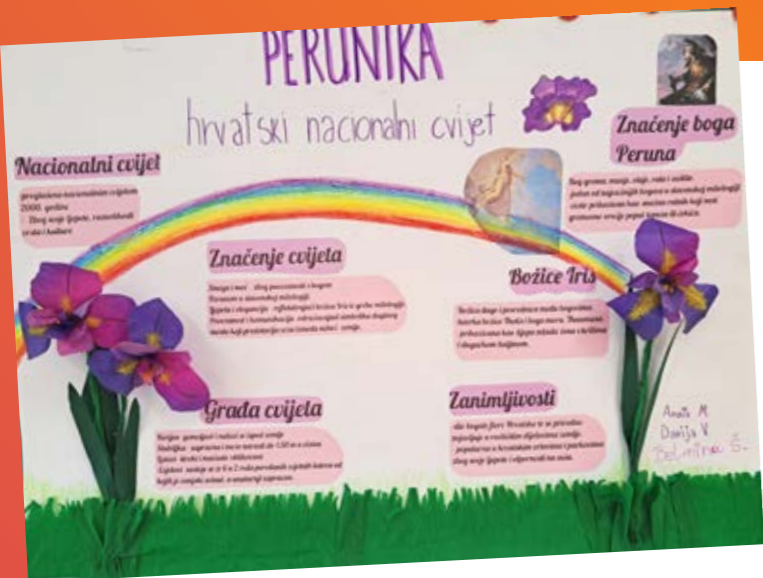

Marko Maretić, 8. c

Lana Miljanić, 8. c

Marta Gortan, 8. c

Iris croatica

Perunika, hrvatski nacionalni cvijet, simbol mira među narodima

Ove su godine učenici šestih razreda na satima Prirode, Hrvatskog jezika i Likovne kulture istražili i obradili temu perunike u sklopu projekta Hrvatska perunika (Iris croatica). Perunike su posađene u dvorištu naše škole i svakog proljeća nas ponovno oduševavaju svojim raskošnim cvjetovima jarkih boja. Cilj projekta bio je upoznavanje učenika sa širim značenjem cvijeta perunike koja je u prvom redu hrvatski endem, a prema odluci Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti 2000. godine proglašena je hrvatskim nacionalnim cvijetom.

Manje je poznata legenda o nastanku perunike, kao i starohrvatska mitologija iz koje proizlazi priča o vrhovnom bogu Perunu prema kome perunika dobiva ime.

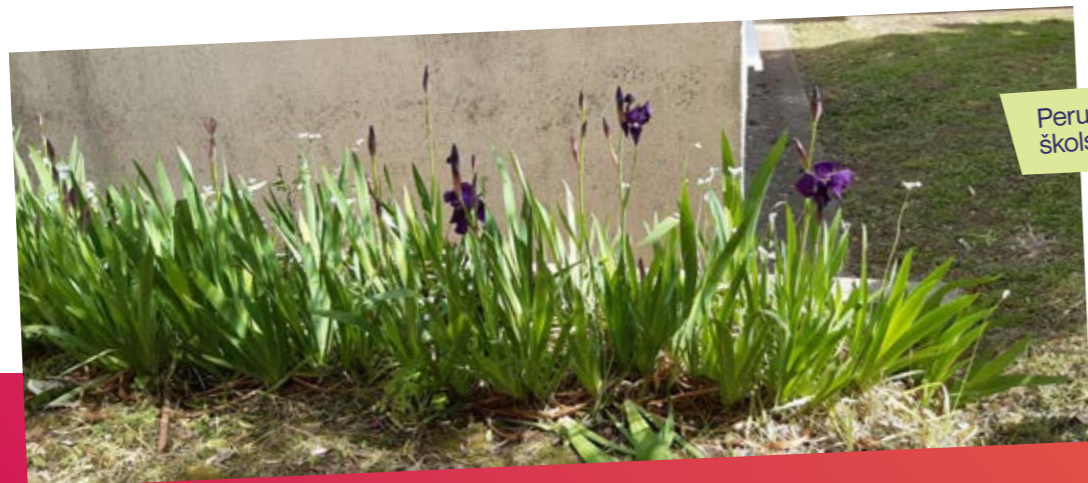
Učenici su istražili obilježja cvijeta perunike i upoznali se sa starohrvatskom mitologijom te svoje plakate, likovne i literarne radove izložili u prostoru škole. Učiteljica Natalija Zoričić učenike je usmjerila na aktivnost prikupljanja i obradu podataka, učiteljica Mirjana Konta učenicima je pomogla u izradi keramičkih pločica i oslikavanju platnenih torbi, a s

učiteljicom Tinom Ribić učenici su se okušali u pisanju akrostiha i priča o starohrvatskim bogovima i nastanku perunike, s učiteljicom Helenom Džin učenici Dramske grupe osmislili su igrokaz. Cilj svih aktivnosti bio je podizanje svijesti o važnosti očuvanja prirodne i kulturne baštine, razvijanje međupredmetne suradnje i poticanje učenika na istraživački i stvaralački rad.

Podrijetlo imena

Ime perunike potječe iz slavenske mitologije od staroslavenskog boga Peruna i njegove žene boginje Perunike. Prema drevnim pričama, kada bi munje boga Peruna udarale su zemlju, ostavljale su iza sebe perunike raznih boja.

U našoj zemlji raste dvanaest samoniklih vrsta: hrvatska perunika (Iris croatica), endemična vrsta koja raste u Samoborskom gorju, ilirska perunika (Iris illyrica) i močvarna perunika (Iris pseudacorus) od endemičnih vrsta, koje rastu na području Nacionalnog parka Krka, a zaštićene su zakonom; patuljasta jadranska perunika (Iris adriatica), panonska (Iris pumila) i jadranska perunika (Iris pseudopallida).

Perunike u školskom dvorištu

Perunika je zbog svoje ljepote bila kod mnogih naroda simbol kraljevske moći i božanske zaštite.

Hrvatska mitologija

U bogatoj slavenskoj mitologiji mnoštvo je bogova upravljalo svijetom i ljudskim sudbinama. Kao i kod drugih naroda, tako je bilo i kod starih Slavena prije pokršćavanja, u vrijeme kad još nisu poznavali pisma, ljudi su tumačili svijet, sve prirodne pojave, ljudski život i smrt pričama o bogovima, boginjama i drugim čudesnim bićima.

Vrhovni bog starih Slavena bio je Perun koji je vladao čitavim svijetom, dok je Veles bio podzemni bog i vladao je svijetom mrtvih. I do danas su neka od imena staroslavenskih božanstava sačuvana kao ženska imena: Vesna - božica proljeća, Lada - božica ljepote i ljubavi, Zora - božica jutarnje svjetlosti, Živa - božica života, Vida - Svarogova žena i vrhovna majka, zaštitnica braka.

Kako je nastala perunika

Prema legendi Perun, bog groma i munje, vrhovno božanstvo u panteonu slavenskih bogova, ljutio bi se kad bi vidio da na Zemlji ljudi postupaju loše... Tada bi udario munjom o tlo da se Zemlja zatrese, a ljude bi uplašio i potaknuo ih na razmišljanje o tome u čemu griješe...

Na mjestu gdje bi udario izrastao bi prekrasan cvijet perunika. Svaka ima svoju boju, a svaka boja ima svoje značenje - ljubičasta predstavlja mudrost, plava nadu, žuta strast, a bijela nevinost.

Karlo Horina, 6. d

Legenda o perunici

Tamo negdje daleko, iza sedam mora, na visokoj planini živio je moćni bog Perun. Nitko ga nije mogao poraziti, ali ga je zato bilo lako razljutiti. Perun je jako cijenio svoje bogove i držao do svojih bližnjih.

Žuta perunika

Perunu su tako jednoga dana stigla pisma iz dalekih zemalja. Jedno je pismo bilo posebno blistavo i istaknuto. Velikim slovima pisalo je ZA PERUNA OD BOGINJE IRIS. Iris je jako voljela cvijeće i nije mogla gledati kako neki zli ljudi uništavaju biljke, stabla, cvijeće... Odlučila je ljude kazniti zbog takva ponašanja, ali jedna boginja na toliko puno zlih ljudi nije mogla ništa učiniti. Zarobili su je i zatočili u tamnici. Nije joj ništa drugo preostalo nego uputiti poziv upomoć Perunu.

Kad je Perun to pročitao, jako se razljutio i bio je začuđen takvim ponašanjem ljudi. Uputio se Perun brzinom svjetlosti prema Iris kako bi je što prije oslobodio. Želio je ljude odviknuti od uništavanja prirode.

Perun se poslužio lukavstvom i prevario je ljude. Iskorištio je silu noći i snagu gromova. Gdje god bude udario gromom o tlo, tamo će narasti prekrasan cvijet perunika. Ljudi su zahvaljujući perunici i njejoj čarobnoj ljepoti zavoljeli cvi-

jeće. Čuvali su ga, brinuli se i pazili na njega. Posramili su se svog ponašanja i oslobodili Iris.

Čarolija sve do danas blista iz svake perunike s prvim jutarnjim sunčevim zrakama i podsjeća ljude da čuvaju prirodu i svaku biljku koja oko njih niče.

Mare Svilan, 6. d

Poput male šumske vile,

Evo, uzdiže se meko, nježno.

Rano ujutro latice svoje poput svile

Umiva u kristalnoj, sjajnoj rosi.

Nema ljepše haljine od one koju ona nosi,

I na njoj odblesak zlatnoga sunca.

Kad ozari ljudska lica, ljepotom ih začara,

A srce im zakuca srećom božanskoga dara.

Anais Nirvana Milićević, 6. d

Priča o Perunu i Vesni

U davna vremena, kad su bogovi hodali među ljudima, Perun, moćni bog groma i oluje, čuvao je ravnotežu prirode svojim silnim munjama i gromovima. Njegova snaga bila je neopisiva, a njegovo prisustvo, kad bi se obrušio s nebesa, moglo je uzdrmati i najčvršće planine. Ipak, unutar te snage, skrivalo se srce puno ljubavi prema svijetu kojim je gospodario i kojem je služio.

Jednog proljetnog jutra, kad su se šume probudile iz zimskoga sna, a cvjetovi počeli otvarati svoje latice prema suncu, Perun je hodao po zelenim proplancima i divio se ljepoti prirode. Njegove oči, boje olujnog neba, zaiskrile su kad je ugledao mladu djevojku koja je brala cvijeće na livadi. Bila je to Vesna, boginja proljeća, čiji osmijeh može rastopiti snijeg i čija pojava donosi život svemu što dotakne.

Perun je prišao Vesni, a svaki njegov korak bio je odjek nebeskog groma. Vesna se nije uplašila jer je znala da u njemu postoji i nježnost koju rijetko tko vidi.

Perun je jedne olujne noći udario munjom o tlo, a iz te svete vatre, iz samog srca zemlje, izrasla je biljka s predivnim plavim cvjetovima. Bio je to cvijet perunika, koji je u sebi nosio boje neba i zemlje, vjetra i oluje.

Latice perunike bile su nježne poput Vesnine kose, a stabljika jaka poput Perunovog koplja. Taj je svijet postao simbol snage i ljepote, spoj muževnosti i nježnosti, harmonije između sila prirode.

Perunika je rasla u svim krajevima, cvjetajući u proljeće kao podsjetnik na ljubav između Peruna i Vesne. Kad god bi vjetar zapuhao kroz njene latice, čulo bi se tiho šaputanje. Munje koje su ponekad sijevale preko neba bile su znak Perunove prisutnosti, kao da podsjećaju svijet na svoju snagu i ljubav prema Vesni.

Perunike su postale sveto svijeće među ljudima. Nosili su ih u svakoj prilici vjerujući da im donose zaštitu Peruna i blagoslov Vesne.

Njihova ljepota i miris ispunjavali su zrak, a njihova prisutnost bila je znak da su bogovi još uvijek s njima, čuvajući ravnotežu i sklad u svijetu.

Kroz vjekove priča o Perunu i Vesni, te nastanku perunike, prenosila se s koljena na koljeno. Perunike su ostale simbol neuništive ljubavi i snage prirode, cvijet koji nas podsjeća na moć neba i plodnost zemlje, i na vječnu vezu između bogova i ljudi.

Darija Vesić, 6. d

PŠ Šišan

Imali smo štand na obiteljskom danu

Posadili smo smokvu, žinžulu i mendulu

Na susretu prijateljstva

Bili smo u maškarama

Barba Antonio naučio nas je sve o brnestr

Naučili smo peći palačinke

Ekoakcija u uvali Lakošašej

CuvisArtova radionica

Festival zavičajnosti u OŠ Kaštanjer

Radionica šivanja

Podigli smo zelenu zastavu

Naš eko pano

Teta Sonja nas je podučila ljekovitom bilju

Dan ružičastih majica

Dani kruha

Akcija sakupljanja starog papira

Čistili smo uvalu Kala

Školska radio-stanica

Predvođena učiteljicom Barbarom Vižintin ove je godine pokrenuta inicijativa o osnivanju školske radio-stanice koja je naišla na veliko zanimanje kod učenika.

Učiteljica Barbara sa svojim učenicima novinarima gostuje na Medulin FM-u tijekom cijele školske godine, a sada je, zahvaljujući sredstvima Općine Medulin, pribavljena oprema za školsku radio-stanicu koja je vrlo brzo našla svoj prostor pored blagovaonice. Nadamo se da će školski radio započeti s radom što prije i obogatiti život škole zanimljivim temama na radiovalovima. Radujemo se budućem radu naše radijske grupe!

Likovna grupa u akciji, priprema se školska radio-stanica

Odbojkašice

Nogometaši

Gasimo vatru

Učiteljica Sara i sedmaši

Knjižničarka Dušanka, 8. b i razrednica

Učiteljica Anja i 8.c

Učiteljica Deborah i sedmaši, pobjednički tim

Izviđačka marama

Učitelj Miroslav i sedmaši

Učitelj Marinko i 8. a

Proslavili smo Dan škole

U utorak 28. svibnja proslavili smo Dan škole nizom zanimljivih aktivnosti. Svečano otvorenje započelo je uz pozdravni govor ravnatelja Jakova Batinovića, a nastavilo se uz plesni nastup učenica osmih razreda u školskoj dvorani.

Dok su učenici nižih razreda svoje sportske igre imali organizirane na Vižuli, učenici viših razreda mogli su se uključiti u različite programe u školi i oko nje: pružali su prvu pomoć uz članove Crvenog križa, gasili su vatru uz pripadnike DVD Medulin, igrali igre uz Odred izviđača pomoraca Uljanik, a s najviše uzbuđenja iščekivale su se utakmice između učenika i učitelja i učiteljica u košarci, odbojci i nogometu. Nogometna i košarkaška utakmica završile su pobjedom učenika, a u odbojci pobjedu su odnijele učiteljice.

Za one učenike koji su bili manje skloni aktivnostima u školskom dvorištu, knjižničarka je pripremila u školskoj knjižnici aktivnost Escape room, a učenici petih i šestih razreda odigrali su partiju graničara u školskoj dvorani.

Završetak uzbuđljivog prijedopodneva odvijao se u školskoj blagovaonici gdje je održan kviz na kojem su se znanjem suočile grupe: Čokolino mafija s učiteljem Marinkom, Spirala s učiteljicom Anamarijom, Backroomsi s učiteljicom Morenom, 8. b s učiteljicom Dušankom, Informatičari s učiteljicom Natašom, Najpametniji s učiteljicom Anjom, Majmunminjosi s učiteljicom Deborahom, Idemo dalje s učiteljem Miroslavom i Zadnja šansa s učiteljicom Tinom. Na kraju zanimljivog školskog kviza zasluženo je slavila, jer je najveći broj točnih odgovora imala, grupa Majmunminjosa.

Ništa manje važno bilo je to da hrane i pića nije ni u jednom trenutku nedostajalo za što su se pobrinuli naši vrijedni kuhari i kuharice. Dan škole obilježili smo na svečan, ali i zabavan način, mnogim aktivnostima u kojima su suradnički sudjelovali učenici, učitelji i ostali djelatnici škole.

S ponosom možemo reći da je u Medulinu prva škola djelovala već 1870. godine i u kontinuitetu djeluje do danas. Današnji stari dio škole izgrađen je 1931. godine, a još uvijek nosi titulu glavnog ulaza. U proljeće 1991. počela je dogradnja novoga dijela škole, a svečano otvaranje cijelog novog krila zgrade bilo je održano 10. 12. 2004. godine.

U međuvremenu škola je preimenovana iz Osnovna škola Medulin u Osnovna škola dr. Mate Demarina, po znamenitom učitelju i sveučilišnom profesoru, istaknutom prosvjetitelju, koji je ostao zapamćen kao vrstan pedagoški djelatnik i metodičar, znanstvenik, pisac i povjesničar. Svečanost povodom preimenovanja i otkrivanje biste dr. Mate Demarina održana je 28. svibnja 1999. godine.

Nakon dugog niza godina konačno je dovršen današnji prošireni i suvremeni dio škole, kao i nova školska dvorana, a svečano otvorenje održano je 14. listopada 2019. godine.

U dugoj povijesti naše škole izmjenjivale su se brojne generacije učenika koje su iznjedrile važne i znamenite ljude na području znanosti, umjetnosti, sporta, različitih privrednih djelatnosti.

Proslavom Dana škole prisjetili smo se prošlosti škole i osvjedočili se da zajedničkim trudom učitelja i učenika nastaje sinergija kojom je svaki cilj ostvariv.

Suradnja s Goethe institutom

Od svibnja 2022., već treću godinu zaredom, ostvaruje se suradnja s Goethe institutom zahvaljujući profesoricama Marini Bojanić i Vesni Pavletić iz Srednje škole za ugostiteljstvo, turizam i trgovinu. Naime, učenici sedmih i osmih razreda mogu pristupiti polaganju međunarodno priznatog ispita Fit in Deutsch A1, a pripremaju ih predmetne učiteljice Vesna Borzić, Danijela Lončarić i Ileana Rinaldis. Ove godine su se u tome okušali i učenici šestih razreda, dok su učenici osmih razreda po prvi put pristupili polaganju drugog stupnja - Fit in Deutsch A2. Rezultati će biti poznati krajem nastavne godine, ali očekujemo uspjeh za sve kao i prijašnjih godina.

Učiteljica Tina i 8. c

Učiteljica Morena, 8. b i razrednica

Učiteljica Anamarija i 8. a

Spretne ruke

Učiteljica Nataša i 8. c

Aktivnosti u dvorištu škole

NAŠ GLAS PROTIV RATA

Otkad postoji čovječanstvo, postoje i ratovi. Od onih koji su se vodili za hranu, vodu, teritorij do onih koji se vode za naftu, plin ili neka druga materijalna dobra. U svim ratovima koji su se vodili i koji se vode, uvijek stradavaju nedužni ljudi. Ljudi se raseljavaju, bježe iz svojih domova, a jedan od tih ratova je rat u Ukrajini koji jako podsjeća na naš Domovinski rat.

Niti u jednom ratu nema pravog pobjednika. Mržnja i neprijateljstvo ostaju među ljudima, kao i tuga zbog gubitka najmilijih.

Marko Maretić, 8. c

Rat je oduvijek bio grozna, zastrašujuća riječ. Rat je oduvijek asociirao na žrtve, nepravdu i smrt. Svaki rat završava s razorenim gradovima i državama, nebrojenim srušenim kućama, zgradama, tvornicama, u mnogim zemljama za sobom ostavlja minirana područja. Ali što je sa svim ljudima, žrtvama ratova? Mogu li oni prijeći preko svega i početi iznova, zaboraviti prošlost i skupiti hrabrosti za budućnost? Nakon rata ne ostaju samo razorene kuće, ostaju slomljena srca, zastrašujuće sjećanja i slike koje se vraćaju.

I kako je Albert Einstein rekao „Četvrti svjetski rat vodit će se mačugama i toljagama“, tehnologija napreduje, ali gdje je humanost? Međuljudski odnosi su sve slabiji, empatija i razumijevanje nisu više prisutni, ljudi ne komuniciraju. Najmanji problemi koji su rješivi dogovorom, danas se rješavaju ratom.

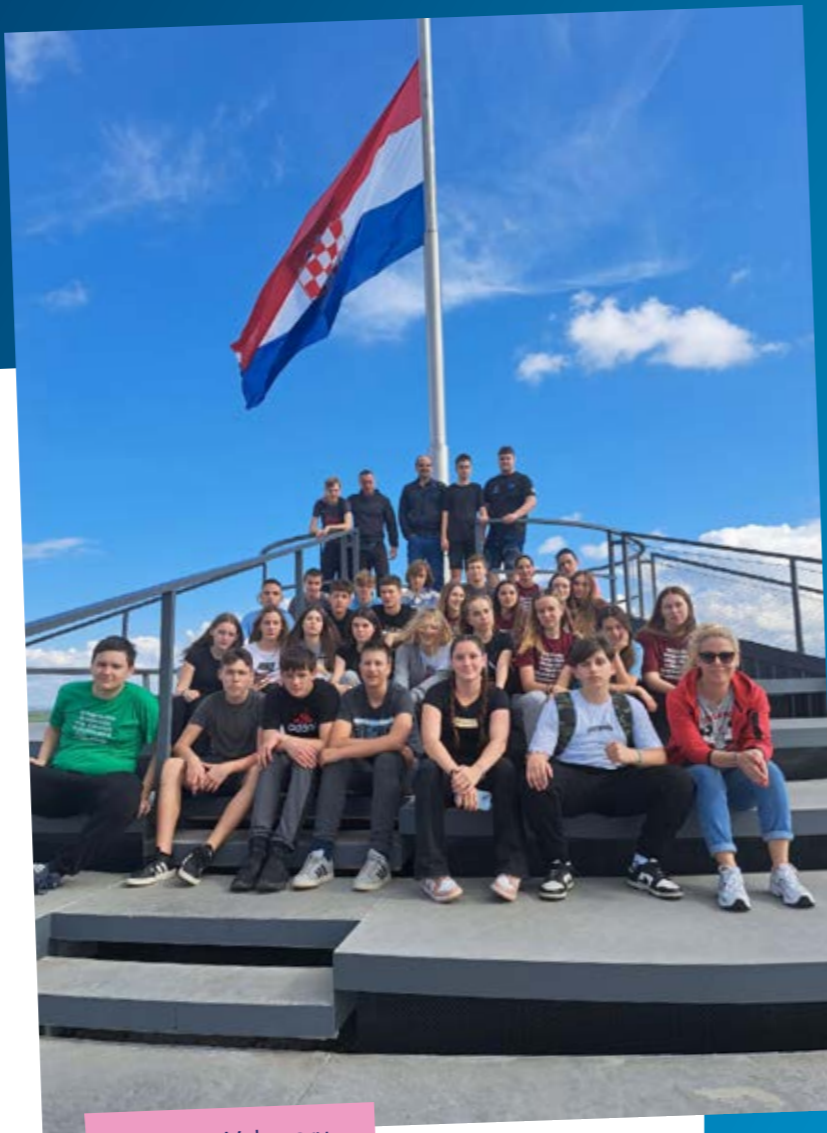
Pa zar nije bilo dovoljno ratova da ljudi shvate? Jer, na kraju, kome treba viša moć ako svi na ovom svijetu budu koračali prazne duše i praznog srca.

Ema Čupić, 8. b

Jesmo li rođeni da živimo u strahu?

Nakon dubokog sna, kad sam se probudio, imao sam neobičan osjećaj. Pakiram svoju torbu, slušam glazbu preko slušalice i spremam se za školu. Mama je otišla na posao i zamolila me da nahranim kornjače. Dok sam ih hranio, pogledao sam na mobitel. Upravo mi je prijateljica Anastazija nešto pisala. Šokirao sam se kad sam pročitao njenu poruku: Rat je počeo.

Počeo je rat između Ukrajine i Rusije.. Bilo je to strašno, ali sam ipak mislio da će završiti za nekoliko dana mirom. U mom Severodonjecku su počele padati bombe. Bio sam u bezizla-

Osmaši u Vukovaru

znoj situaciji. Nisam znao kako se otvara podrum. U tom trenutku nisam znao da će mi rat okrenuti život naglavce.

Mama, tata, baka, tatini prijatelji i ja, uplašeni i iznenađeni, sklonili smo se u podrum. Tamo nije bilo ni hrane ni vode. Bilo je hladno. Nikad ne znate kad će na zemlju pasti nešto glasno, veliko i razarajuće. Svaki me drhtaj tjerao da sve više razmišljam o vlastitoj smrti. Ne razumijem zašto je rat počeo, zašto smo morali trpjeti? Po gradu se kretalo puno vojske, bombe su počele padati svakih deset minuta. U mjesec dana nisam ni oka sklopio.

Moja obitelj i ja imali smo dvije mogućnosti - ili otići ili ostati danima u podrumu. Tada smo shvatili da moramo otići. Trebali smo djelovati brzo. Jedino što smo ponijeli bili su dokumenti i nekoliko komada tople odjeće. Morao sam ostaviti svoje kućne ljubimce. Svakoga dana sjetim se svoje mačke i neobičnih kornjača Nataše i Supčika. Kod kuće je ostao moj tata koji ih je obećao čuvati.

Tata i njegovi prijatelji pomogli su mami, baki i meni spakirati stvari. Obilazeći cijeli grad, u daljini smo čuli eksplozije, vidje-

li smo uništene zgrade. Budući da su stariji muškarci morali ostati u gradu, tata nije mogao otići s nama. Kada smo se rastajali, vidio sam suze u njegovim očima. Život je težak. Oko nas plakale su mnoge žene, obitelji su se razvajale zbog rata.

Kako je autobus odmicao, sve smo manje čuli zvuk granata. Počeo sam se opuštati po prvi put u mjesec dana. Probudio sam se kad smo stigli u susjednu regiju Kharka. Tamo smo sjeli na vlak i otišli do najzapadnije točke Ukrajine - Uzhoroda.

Odlučili smo otići u Hrvatsku. Ovdje su živjeli prijatelji moje bake. U Hrvatskoj je toplije, ugodnije i vlada mir. Prolazili smo kroz brdovito područje. Na dan kada smo stigli u Zagreb počeo je padati snijeg. Jako mi se sviđela čistoća ulica, drukčije od mog sivog grada. Nastavili smo putovanje do Pule. Kad sam bio mlađi, sanjao sam o životu na moru. Svoj dom smo pronašli u Ližnjanu. Utočište nam je pružila prekrasna spisateljska obitelj - Grgorinić Rađen. Ovdje sam stekao mnogo novih prijatelja.

Život je postao nevjerojatno lijep. Što mi može nedostajati? Sve je super, zar ne? Da, ali onaj Denys iz Ukrajine je prošlost. Rat mijenja ljude i svatko gubi dio sebe. Naravno da sam sretan, ali kao da je cijeli moj život ostao u Ukrajini u kojoj sma se rodio, u kojoj sam se razvijao, gdje sam se smijao, gdje sam plakao. Sjećam se dvorišta gdje sam se družio i igrao s prijateljima. Sjećam se kako sam učio matematiku jer ništa nisam shvaćao.

Nažalost, zbog jednog krvoloka koji je započeo rat morao sam reći zbogom svemu. Iako tek dijete od jedanaest godina, trebao sam odrasti preko noći.

Ljepota ovog svijeta

Svijet je jedno predivno mjesto za život, a izgleda, grozno za suživot. Volim sve gledati iz različitih uglova, promatrati iz različitih perspektiva. Vidim mnogo dobrih i osviještenih ljudi, koji se bore za svoja i tuđa prava, koji vole i sanjaju, koji razumiju. Također vidim mnoštvo sebičnih ljudi koji ne dozvoljavaju da ništa stane na put njihovim osobnim ciljevima.

U svijetu punom nepravde i diskriminacije, gdje ljudi obezvrjeđuju druge, ne poštuju i ne prihvaćaju drugačije osobe, događa se da odrasli svojim stavovima uče i svoju djecu i na taj se način netolerancija širi svijetom.

Tužno je vidjeti mlade ljude kako osuđuju svoje vršnjake, po nečemu drukčije od većine. Drukčijim učenicima smatraju se učenici drugačije vjere, boje kože, religije, ali također i učenici s poteškoćama u razvoju. Nikad nisam mogla razumjeti razloge ismijavanja drugačijih ljudi, svi smo mi naposljetku ljudi,

U Ližnjanu znaju biti ljetne oluje vrlo snažne. Tada nebom sijevnu munje i čuje se grmljavina. Tada zadržim. U meni se probudi strah jer ožive sjećanja na vlažni podrum u Severodonjecku od prije dvije godine kada je započeo rat i pitam se:

Jesmo li rođeni da živimo u strahu?

Denys Žujkov, 8. b

Pjesma o miru

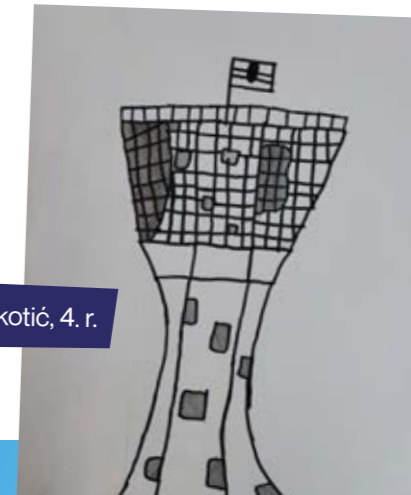
Svako biće želi svoj mir, silno ga treba i traži, svatko od nas njemu na svoj način teži.

Za mene je mir duga šetnja u zalazak sunca i tiha glazba u ulici mog djetinjstva.

Za tebe je mir - boravak u prirodi i pjesma cvrčka, za njega - tišina, žubor potoka i osmijeh djeteta.

Marija Savić, 5. b

Rafael Ukotić, 4. r.

od krvi i mesa. Nikome nije lako slušati uvrede, biti izoliran i usamljen. Ne možemo li se samo zamisliti u njihovoj koži prije nego što ih uvrijedimo ili zapostavimo? Bismo li voljeli o samima sebi čuti stvari koje kažemo o nekom drugom? Je li vrijedno uništiti nečije samopoštovanje i pogled na samoga sebe?

Ljudi možda jesu međusobno različiti i drugačiji, ali nije li to ljepota ovoga svijeta? Međutim, uz jedan razgovor možemo shvatiti koliko smo svi slični, pa i jednaki. Knjigu se ne sudi po koricama, ako nečiju priču ne znamo, ne smijemo ju ni osuđivati.

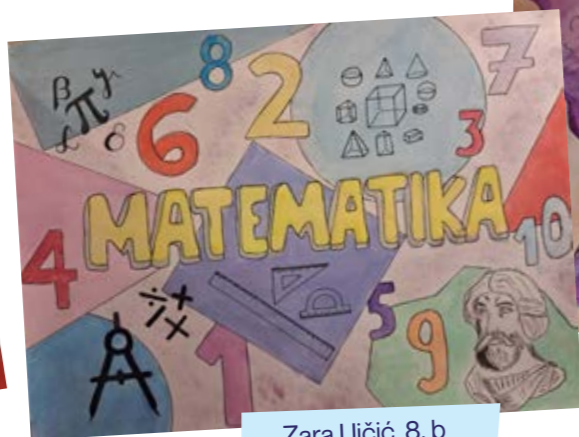
Ljepota ovog svijeta je u raznolikosti - prirodne ljepote ga ukrašavaju, a ljubav ga nadahnjuje. Dok god bude bilo ljubavi i nade, te sloge malih, ali velikih ljudi po svojoj dobroti, ovaj će svijet opstati.

Ema Čupić, 8. b

Opraštamo se od osnovne škole

Tara Martinović, 8. a

Zara Ujčić, 8. b

Aurora Demarin, 8. a

Kraj našeg puta dugog osam godina je došao. To je vrijeme kada se osjećaji miješaju, od uzbuđenja zbog novih početaka do tuge zbog oproštaja od dragih prijatelja i učitelja.

Tijekom tih osam godina prošli smo kroz mnoge emocije. Sjećam se prvog dana u školi kada smo bili prepuni straha, ali smo se brzo prilagodili i stekli nove prijatelje. Svaki dan smo dijelili smijeh i suze, pobjede i poraze. Bili smo zajedno u dobru i u zlu, podržavajući i bodreći jedni druge u teškim trenucima.

Noel Turina, 7. c

Aleks Obradović, 7. c

Naši su učitelji bili ključni dio našeg putovanja. Oni nas nisu samo podučavali i inspirirali, nego su nam pomagali da odrastemo. Bez njihove podrške i vodstva ne bismo postigli sve što smo postigli.

Zahvalana sam svojoj učiteljici Anamariji koja bi se uvijek potrudila da svi razumiju gradivo iz matematike. Zahvalna sam svom učitelju Davidu koji bi svaki sat iz povijesti napravio uzbudljivim i šašavim. Zahvalna sam učiteljici Tini koja me je na satima hrvatskog jezika poticala da slijedim svoj san i ne odustanem od njega.

Dok se okrećemo novom poglavlju našeg života, sjećanja na osnovnu školu učinit će da hrabro nastavimo dalje s osmijehom na licu i otvorenog srca.

Osnovna škola je samo početak našeg putovanja, svojim prijateljima poručujem da hrabro krenu prema novim izazovima, da uživaju u svakom trenutku i budu odlučni u suočavanju s novim iskušenjima. Namojte raditi ono što ne volite, budite svoji i vjerujte u sebe!

Barbara Sabljak, 8. c

Osnovnoškolsko obrazovanje je temelj za sve što nas dalje očekuje, no iako škola pruža temeljno znanje, mnogi elementi u izgradnji karaktera odvijaju se izvan škole.

Moj put dug osam godina započeo je u prvom razredu kada sam u žutoj haljini na bijele točke koja se otezala skroz do poda po prvi put ušetala u učionicu prepunu nepoznatih lica. U tom trenutku nisam ni mogla slutiti da će ti ljudi popunjavati prazne stranice moje knjige života. Svaki je dan s tim istim ljudima bio prepun smijeha, zabave, radosti i novih spoznaja. Djeca kao djeca, imali smo svoje svađe, pogotovo kad se radilo o prvim simpatijama, ali na kraju dana ništa nije bilo važnije od našeg prijateljstva. Ponekad mi nedostaju niži razredi jer znam da su nam riječi bile iskrene, a osmjesi nikad lažni.

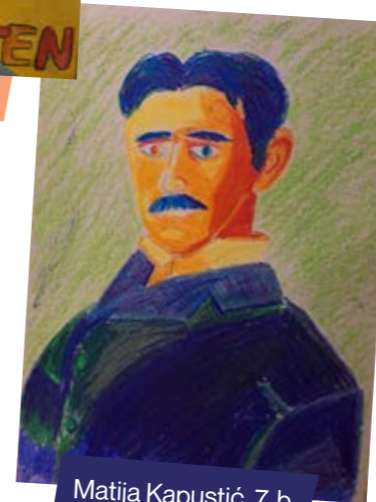
Iz godine u godinu, iz razreda u razred često se prisjećam lijepih trenutaka koje smo zajedno prošli kao ekipa. Nedostajat će mi okupljanje oko stepenica za vrijeme školskih marendi, oponašanje učitelja na satu povijesti, popravlanje frizura u školskom toaletu...

Gaia Lazarić, 8. c

Paula Đurić, 7. c

Matija Kapustić, 7. b

Nikad neću zaboraviti naše suze kad smo čuli da učiteljica Anja odlazi ili kad sam sa svojom ekipom uspjela dogurati do trećeg mjesta na županijskom natjecanju iz Vjeronauka iako smo izgubili svaku nadu kad se Gregor razbolio.

Ubrzo se svi rastajemo i svatko će izabrati svoj put, a ja odlazim s lijepim uspomjenama, ponosna na svoj razred.

Marta Gortan, 8. c

Na kraju svakog puta nastupa predah; kratki odmor, stanka. Zatim slijedi neki novi put. Život je sačinjen od bezbroj puteva koji se međusobno križaju, razilaze i ponovno sastaju.

Naše putovanje trajalo je punih osam godina. Zajedno smo prošli puno sretnih i zabavnih, ali i onih težih trenutaka. Svaki taj trenutak bio mi je lekcija koja me naučila novim stvarima o ljudima i životu. Svakim danom sam se kretala prema naprijed. U sebi nosim tisuću različitih osjećaja. Tužna sam jer se naše putovanje približava kraju, a u isto vrijeme sretna i uzbuđena jer je ovaj trenutak uvod u novo putovanje.

Naučila sam da budem strpljiva, ustrajna i da vjerujem u sebe. Naučila sam da je životno putovanje lakše i ljepše u zajednici.

Svim svojim prijateljima, prijateljicama, učiteljima i učiteljicama, svim osobama koje su se brinule za nas da budemo zadovoljni i sigurni želim samo jedno reći: Veliko hvala!

Eni Olivari, 8. b

Draga mama

Poklonit ću ti mali cvijet,
a dala bih ti cijeli svijet.

Na oblaku da odmoriš
i zagrliš sve što voliš.

Da se uvijek budiš sretna
i da nisi tužna, sjetna,

Sunce nek obasja te,
tvoje ruke čarobne.

Ruke koje grle, tješe,
koje sve probleme riješe.

Zvezdica ti svaka sjala
za sve što si meni dala.

Jer na svijetu si mi sve,
i znaj, mama, volim te!

Marija Savić, 5. b

Nina Simetić, 1. a, PŠ Šišan

Stiglo je proljeće

Proljeće je stiglo,
Sunce se nad Zemlju diglo.

Medvjedi se bude,
proljeću se čude.

Stabla listaju,
Krošnje cvjetaju.

Procvjetalo cvijeće,
svi blistaju od sreće
u proljeće!

Lea Pantelić, 3. a

Mia Nicole Paulin,
3. r. PŠ Šišan

Nina Simetić, 1. a, PŠ Šišan

Zašto je moja obitelj sretna?

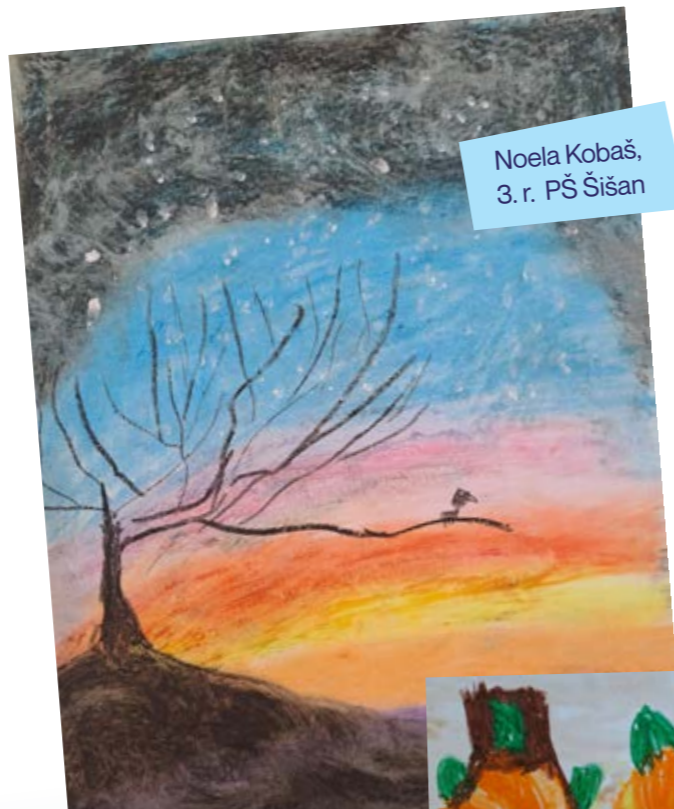
Moja obitelj je najveća vrijednost u mom životu. Čine je moji roditelji, sestra, brat i ja. Svi zajedno smo tim ispunjen ljubavlju, podrškom i smijehom.

Bez obzira na sve izazove koje život nosi, uvijek smo tu jedni za druge. Naši roditelji su uvijek spremni saslušati naše probleme i pružiti mudre savjete. Njihova ljubav je poput sidra koje nas čuva u olujama života.

Jedna od najvažnijih stvari koje nas čine sretnima je naša sposobnost zajedničkog dijeljenja radosti. Bez obzira na to koliko smo zauzeti svakodnevnim obavezama, uvijek nalazimo vremena za obiteljske trenutke. Bilo da je to večera za stolom, gledanje omiljenog filma ili čak čišćenje kuće. Osim toga, naša obitelj cijeni male stvari u životu. Zajedno smo naučili da sreća ne dolazi iz materijalnih stvari, već iz ljubavi, razumijevanja i uzajamnog poštovanja. Ovaj skromni pristup životu čini nas zahvalnima za sve što imamo i pomaže nam da cijenimo svaki dan.

Naravno, smijeh je bitna sastavnica naše obiteljske sreće. Bez obzira na teške trenutke, uvijek pronađemo razlog za šalu i smijeh.

Ljubav, podrška, zajedništvo i smijeh su vrijednosti koje nas čine jačim, a obitelj je ono što nas čini zaista bogatima.

Noela Kobaš, 3. r. PŠ Šišan

Katja Skeledžija, 3. r. PŠ Šišan

Luka Nujić, 1. a

Lara Levanić, 5. b

Andro Pantić, 1. a (2)

Jasmin Dobrowolski, 4. r.

Čarobni petak

Kad stigne petak,
svima je užitak,
jer vikend je pred nama,
palačinke pravi mama.

Radujemo se petku,
kolačićima u retku,
spavanjcu u krevetku,
vikenda početku.

Čarobni su dani,
pred nama naredani,
Praznici su sve bliže,
proljeće nam stiže!

Marija Savić, 5. b

Lovro Radošević 4. r.

Jasmin Dobrowolski, 4. r.

Dosadna bolest

Kada sam bolesna,
u uvijek sam dosadna.
Ne želim biti sama
jer je oko mene tama.
Pijem čaj, fina kamilica,
koju mi je kupila teta Milica.
U krevetu sam ušuškana,
a u glavi zapetljana.
Vani je hladno,
a meni je gadno.
Imam veliku vrućicu
i tužnu glavicu.
Moram jesti med,
a željela bih sladoled.

Lota Paulišić, 3. a

Vlak u snijegu

Jedan vlak vozio
se na brijegu
pa je zapeo u snijegu.

Vlak nije bio baš sretan
što je bio tako nespretan.

Nakon svega toga
nastala je dječja sloga,
djeca su došla kući
i popila kakao vrući.

Marta Benazić, 3. a.

Mirna Divković, 1. a

Teja Detoffi, 1. a

Sanja Strahinja, 5. c

Darija Vesić, 6. d

Split

Izlet u Dalmaciju

IZLETI SU UVIJEK NAJBOLJI DOGAĐAJI U SKLOPU ŠKOLE. SVI SMO MI ODBROJAVALI DANE DO IZLETA U DALMACIJU NEKOLIKO MJESECI UNAPRIJED.

U autobus smo se ukrcali u srijedu ujutro. Bilo je to tmurno i kišovito jutro, ali mi smo usprkos tome bili uzbuđeni i puni iščekivanja.

Prvo odredište bio je Zadar. Do Zadra nas je čekao dug put koji smo preživjeli uz nekoliko kraćih stanki. U autobusu je vladala dobra atmosfera. U Zadru vrijeme nije bilo obećavajuće, svi smo gundali i s kišobranima u rukama krenuli prema morskim orguljama.

Iz Zadra smo krenuli prema Kaštel Kambelovcu gdje nas je čekao mali hotel, ali savršen za nas. Bio je dvadesetak metara od obale i svaka je soba imala lijepu terasu s pogledom na more.

Od hotela se prostirala prekrasna šetnica uz more kojom smo se odmah nakon večeri prošetal. Nakon što je pao mrak, vratili smo se u hotel te se u sobama družili do kasno u noć.

Kad je svanuo novi dan, našli smo se na doručku u hotelu, a neki su odradili brzinsku jutarnju šetnju uz more. Uz vrlo tihog vodiča krenuli smo u obilazak Dioklecijanove palače, Zlatnih vrata te kipa Grgura Ninskog kojem smo svi dodirivali istrošen, zlatni palac i zaželjeli želju.

Nakon ručka siti i veseli krenuli smo na Poljud. Čak je i vrijeme bilo na našoj strani. Poljud smo razgledali uz dvojicu vodiča koji su nam ispričali o najvažnijim osobama i događajima vezanim za Hajduk. Proveli su nas kroz dvije pune trofejne sobe, pa su nas napokon izveli na tribine, a onda i na stadion. Navečer smo se vratili u hotel, pojeli večeru i ovaj put krenuli u još dužu šetnju uz more. Navečer smo

Slapovi Krke

rješavali kviz o dosadašnjem putovanju u grupama. Pobjednička grupa smjela je najkasnije otići na spavanje, ali to nas ostale nije spriječilo da se opet dobro provedemo.

Svanulo je i zadnje jutro ovog prekrasnog putovanja. pa smo sve malo sporije radili kako bi bolje ostalo u sjećanju. Našli smo se s koferima u rukama, predajući ključeve na recepciji, pa s koferima u prtljažnik autobusa. Uputili smo se u razgledavanje Šibenika i najviše se divili krstionici u katedrali sv. Jakova. Nakon toga krenuli smo u Sokolarski centar gdje smo s velikim zanimanjem slušali odličnog predavača i njegove moćne ptice grabljivice. Na kraju smo, iako umorni i okupani kišom, kratko razgledali slapove Krke.

Krenuli smo kući. Prvih sat vremena vožnje svi smo bili iscrpljeni te većinom spavali, a onda smo se pribrali i počeli pjevati. Bilo je jako veselo, a onda se smračilo neki su počeli plakati, a nakon nekog vremena su plakali skoro svi. Mislim da smo tim suzama ovaj izlet i nova ojačana prijateljstva zaokružili u lijepu cjelinu. Kući smo se ipak vratili sretni i nasmjijani, kasno navečer, u petak.

U školu smo se vratili još zbliženiji no prije, a to je ono što je bitno i što ćemo pamtit. Bio je ovo jedan nezaboravan izlet, ali i učenje nečeg novog. Školska godina bliži se kraju, ali ovakva sjećanja nosit ćemo u svojim srcima zauvijek.

Ema Čupić, 8. b

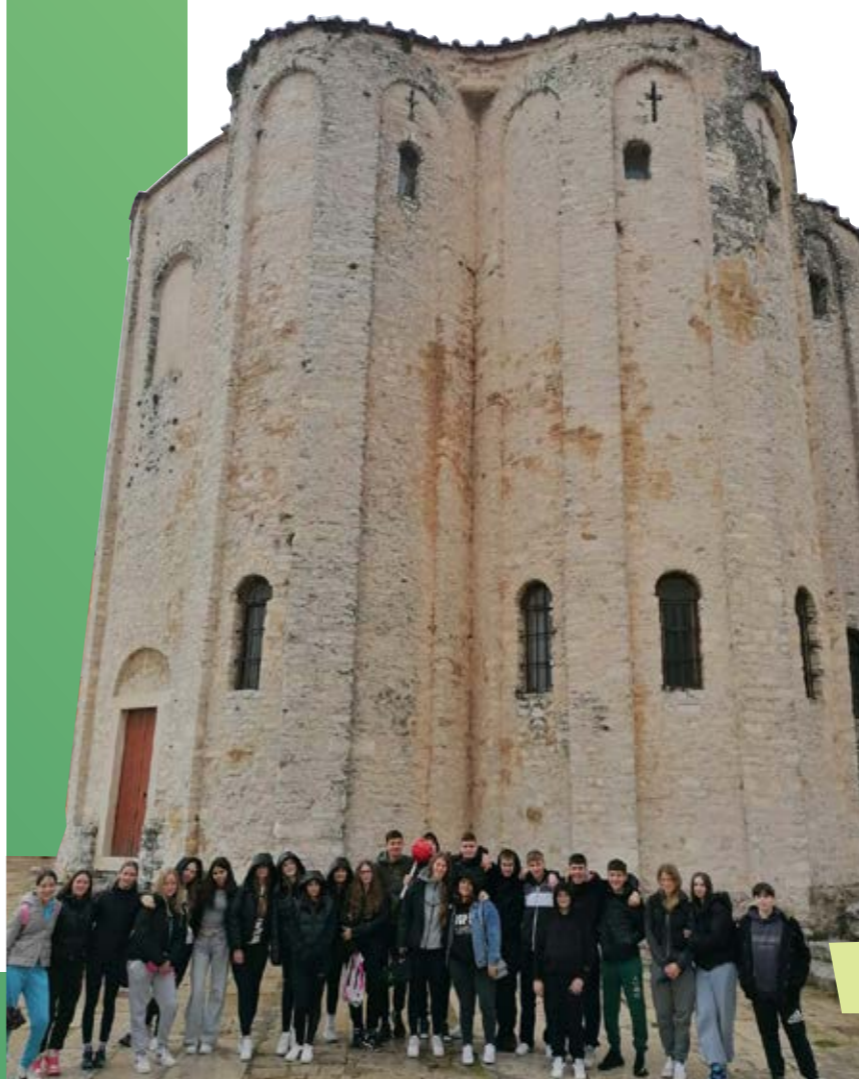
LUDILO OKO IZLETA POČELO JE VEĆ U SUBOTU KAD SE OTKRILLO DA IMAM TEMPERATURU. RAZUMNO OBJAŠNJENJE BILO JE DA JE TEMPERATURA REZULTAT UZBUĐENJA. KAD JE TO PROŠLO, PRIPREME SU TEKLE GLATKO.

Spremila sam torbu, a roditelji su je nadopunili hranom kao da idem na pusti otok. Možda bolje ne otok, nego džunglu budući da sam spremila i cijelu opremu za borbu s nemilosrdnim vremenom koje je bilo u najavi.

Autobus je krenuo i već u Gorskom kotaru nas je raz(s)nježio snijeg. To je bio dodatni doživljaj koji nije bio u cijeni. Nakon dugog putovanja stigli smo u vrijeme ručka. Onako siti bili smo spremni za obilazak Zadra. Iako sam očekivala tipični dalmatinski grad okupan suncem, zbog kiše ta slika malo je splasnula. Ipak, vodičkinja nas je uvjeravala da će baš zbog kiše biti očaravajuće. Iako melodija morskih orgulja nije bila baš poput Bacha ili Mozarta, svejedno je bila ugodna mojim ušima. Nakon razgleda nekih ključnih točaka, prošetal. smo Kalelargom,

Autobusom smo se uputili prema hotelu koji je izgledom i lokacijom nadmašio moja očekivanja, ali me bečki odrezek i pomes frites sa sladoledom za desert nije uspio iznenaditi.

Prije izleta razmišljala sam o onome što je vrhunac izleta - tulu-

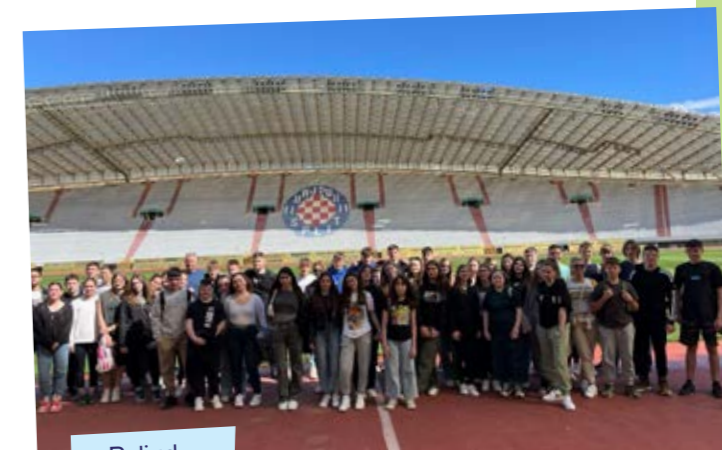

U Zadru

marenje po sobama. No vrlo brzo me svladao umor. Vjerojatno sam postavila rekord u najranijem odlasku na spavanje.

Sljedeći dan bio je posvećen čarima Splita. Vremenski bogovi su nam se smilovali. Očekivala sam da je Dioklecijanova palača velika stara palača, ali to je u stvari maleni grad u gradu s još manjim ulicama poput one Pusti me proći. Uputila sam se u jedan poluplaninarski pothvat na brdo Marjan. Na vrhu stoji visoki kameni križ koji nadgleda sitne zgrade u podnožju brda i prostrano plavo more.

Nakon ručka krenli smo prema zgradi koja je sigurno uzbudila maštu ljubitelja nogometa. To je nogometni stadion Poljud. Tu smo naučili svašta o povijesti Hajduka, vidjeli znamenite trofeje, slikali se na terenu.

Poljud

U hotelu su nas čekale mesne okruglice u umaku i kumpir pire. Čekalo nas je još jedno iznenađenje: Kviz! Provjerili smo koliko smo slušali tijekom izleta, a igralo se za vruću nagradu - pobjednička ekipa je mogla ostati duže budna i mogla je odabrati ekipu s kojom će se podružiti.

U petak, nakon što smo spremili kofere i oprostili se od svojih hotelskih soba, krenuli smo za Šibenik. Lijepo vrijeme nas je opet pratilo. Do poznate šibenske katedrale šetali smo se uskim, kamenim ulicama koje sasvim za mena utjelovile klasičnu Dalmaciju. Iako su Zadar i Split

odlučili biti sebični i za sebe zauzeti cijeli dan, Šibenik je dan dijelio sa Sokolarskim centrom i Nacionalnim parkom Krka. U sokolarskom centru naučili smo mnogo o sokolima, so- vama i pošteno se nasmijali duhovitom predavaču. NP Krka je uistinu čudesan i malo nam je vremena ostalo za ljepotu njegovih slapova.

Ja, nažalost, nisam jedna od onih ljudi koji uživaju u trenutku. Obično mi treba malo vremena da sve što sam vidjela i doživjela dođe na svoje mjesto. Tako je i s ovim izletom. Tek dok ovo pišem, shvaćam kako nam je bilo lijepo!

Eva Uravić, 8. b

Izlet u Gorski kotar

Napokon je došao petak, dan za izlet u Gorski kotar. Umjesto u školotog smo se jutro okupili na parkiralištu i krenuli u avantue. Čekao nas je zabavan dan u Gorskom kotaru. Smjestili smo se u autobus, sjeli po želji uz svog prijatelja i prijateljicu, ali prva pomisao nam je bila izvaditi mobitele i pitati šofere za lozinku. Tako smo krenuli na put zadubljeni u ekrane, samo je par učenika promatralo kroz prozor prekrasan krajolik.

Naše prvo odredište bio je Nacionalni park Risnjak gdje nas je dočekao vodič. Na poučnoj stazi Leska naučili smo neke zanimljivosti o životinjama i biljkama koje tu žive: skora sva stabla su bukve, a divlje životinje koje tu žive su medvjed, vuk i ris po kome je park dobio ime. Kad smo završili šetnjicu, kuili smo suvenire.

Naše drugo odredište bila je Tubing staza. Svatko od nas je dobio jednu kartu koju je mogao iskoristiti pet puta. Kad sam prvi put došao na red, bilo me je strah. Tubing staza je poput velikog tobogana, a najbrži na njoj bio je Vito, zato su svi navijali za njega.

Nakon ručka uputili smo se prema obližnjem jezeru Bajer. U šetnji smo naišli na izvor vode pa smo se osvježili.

Tako je završio naš izlet. Ukrcali smo se u autobus i krenuli prema Medulinu gdje su nas dočekali roditelji.

Mateo Cvjetković, 5. b

Petaši u Gorskom kotaru

Petaši u Gorskom kotaru

Posjet Aleji glagoljaša

Ranim jutrom krenuli smo autobusom prema sunčanom Roču. Roč je prekrasan srednjovjekovni gradić na sjeveru Istre omeđen zidinama koje su ga štatile od napadača. Prošetali smo se njegovim uličicama do crkve sv. Antuna. Na svojim zidovima čuva glagoljski abecedarij, jedan od najvažnijih svjedoka glagoljske pismenosti u Istri. U dvorištu crkve nalazi se poprsje Jurja Žakna koji je najavio tiskanje prve hrvatske knjige.

Slijedio je posjet maloj glagoljskoj tiskari u kojoj nam je gospođa Mirjana pokazala i objasnila na koji način su ljudi koristili prvi tiskarski stroj. Pokazala nam je repliku Misala kneza Novaka i Misala po zakonu rimskoga dvora. Bilo je vrlo interesantno slušati i saznati nešto novo o počecima hrvatske pismenosti.

Nakon tiskare uputili smo se Alejom glagoljaša do Huma. Vidjeli smo Stup Čakavskog sabora, Stol Ćirila i Metotoda, Sijelo Klimenta Ohridskog, Glagoljski lapidarij, Klanac hrvatskog Lucidara, Vidikovac Grgura Ninskog, Uspon Istarskog razvoda, Zid hrvatskih protestanata i heretika, Odmorište Jurja Žakna, Spomenik otporu i slobodi, a na kraju vrata Huma. Na velikim bakrenim vratima nalazi se u dvanaest medaljona koji prikazuju ljudski rad i aktivnosti po mjesecima, a kvake su napravljene u obliku boškarinovitih rogova.

U Humu smo popili tople napitke, a neki su se počastili sladoledom. Riješili smo nastavni listić i kupili mali suvenir da razveselimo roditelje.

Na terenskoj nastavi najzanimljivije mi je bilo vidjeti kako su se u tiskari na stroju napravljenom po Gutenbergovom modelu tiskale knjige. Ovaj izlet bih voljela ponoviti i saznati još puno zanimljivosti o počecima hrvatske pismenosti. Istra je jako lijepa i puna iznenađenja!

Mare Svilan, 6. d

Posjet maloj glagoljskoj tiskari

Krk, Košljun, Baška, Rijeka

Učenicu šestih razreda održali su terensku nastavu na otoku Krku i u Rijeci.

Na otoku Krk posjetili smo crkvicu sv. Lucije gdje smo poslušali predavanje o Baščanskoj ploči i posjetili franjevački samostan na otočiću Košljunu.

U Rijeci smo posjetili vilu važne hrvatske obitelji Ružić - Mažuranić. Dao ju je sagraditi Viktor Ružić 1938. g. i u njoj je živio sa svojom ženom Nadom Mažuranić, najstarijom kćeri Ivane Brlić- Mažuranić. To je velika obiteljska kuća na dva kata s pogledom na more. Na pročelju je istaknuti trijem s polukružnim lukovima koji gleda na park prepun zelenila, kamenih vaza i skulptura. U vili se danas čuvaju bezbrojni predmeti koji čuvaju obiteljske uspomene i bogata knjižnica.

Posjet Vili Ružić voljela bih ponoviti jer je bilo jako zanimljivo šetati među izloženim predmetima i izbliza vidjeti povijesnu zbirku koja svjedoči o načinu života obitelji koja je tu živjela i u sebi čuva pravo malo povijesno bogatstvo.

Mare Svilan, 6. d

Predavanje o Baščanskoj ploči

Na Košljunu

U crkvi sv. Lucije

Vila Ružić

Vila Ružić obiteljska je kuća koju je dao sagraditi ministar pravde Viktor Ružić, a danas je sz Spomenička knjižnica i zbirka Mažuranić-Brlić-Ružić.

Nalazi se pored same morske obale, nagnuta prema moru kao stare none kad beru ružmarin za šugo. Na samom ulazu u dvorište smještene su kamene, već ostarjele stepenice. Obgrljene su bujnim zelenilom i palmama što odaju bogatstvo i raskoš. U pregrštu zimzelenih grana skriveno je poprsje Ivane Brlić-Mažuranić, a na pokrajnjem zidu poredani su mnogi grbovi.

Sama unutrašnjost kuće odiše poviješću i znanjem. Raskošni lusteri obasjavaju prostorije. U kutu se nalazi predivan klavir, a veliki ormari iza staklenih vrata čuvaju prašnjave korice bezbrojnih knjiga...

Izlaskom iz kuće u prednje dvorište pogled pada na široko more, a uske stepenice vode do samih stijena.

Preporučujem svima da posjete Vilu Ružić jer bih željela da dožive što i ja - uzbuđenje i radost.

Johanna Drandić Wallinger, 6. d

Vila Ružić

Naslijeđe obitelji Mažuranić-Brlić-Ružić

Naši uspješnici

POSEBNO MJESTO U CVRČKU PRIPADA NAŠIM USPJEŠNICIMA KOJI SU NA ŽUPANIJSKIM I DRŽAVNIM NATJECANJIMA POSTIZALI IZVRSNE REZULTATE. SVIM UČENICIMA I NJIHOVIM MENTORIMA I MENTORICAMA ČESTITAMO NA PREDANOM I USTRAJNOM RADU!

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ BIOLOGIJE

29. veljače 2024. održano je Županijsko natjecanje iz Biologije u Srednjoj medicinskoj školi Pula na kojem su sudjelovali i učenici naše škole. Učenica 7. c razreda Mare Mišković postigla je izniman rezultat i osvojila visoko drugo mjesto. Mentorica je bila učiteljica Natalija Zoričić. Učenica 8. a razreda Mia Mihaljević osvojila je odlično četvrto mjesto, a učenica Aurora Demarin, također iz 8.a razreda, dvanaesto mjesto.

Mentorica: Maša Srdić.

Školski list Cvrčak na županijskoj smotri LiDraNo

Županijska smotra literarnog, dramsko-scenskog i novinarskog stvaralaštva LiDraNo održana je 28. veljače 2024. u organizaciji OŠ Monte Zaro u Domu hrvatskih branitelja. Povjerenstvo za školske listove ocijenilo je naš školski list Cvrčak jednim od triju najboljih u Istarskoj županiji te ga je uputilo na državnu smotru LiDraNo.

Mentorica: Tina Ribić

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ HRVATSKOG JEZIKA

Održano je u OŠ Stoja, a na njemu su sudjelovale Mare Mišković (7. b) koja je osvojila osmo mjesto i Eva Uravić (8. b) koja je osvojila 5. mjesto.

Mentorice: Deborah Brajković i Tina Ribić

DRŽAVNO NATJECANJE IZ TALIJANSKOG JEZIKA

Aurora Demarin, učenica 8.a, sudjelovala je na državnom natjecanju iz talijanskog jezika. XXX. državno natjecanje iz talijanskog jezika održano je u Vodicama od 8. do 10. svibnja 2024. u OŠ Vodice. Natjecanje je organizirano u sklopu natjecanja ostalih romanskih jezika (francuski jezik i španjolski jezik). Aurora Demarin osvojila je izvrsno treće mjesto u kategoriji OŠ, Lista A.

Mentorica: Laura Privrat

Aurora Demarin, 3. mjesto na Državnom natjecanju iz talijanskog jezika

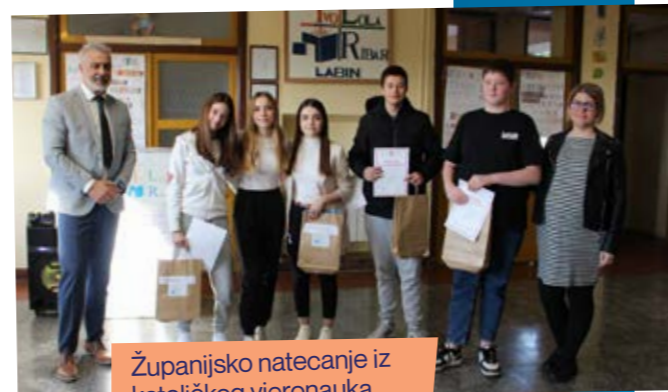
ŽUPANIJSKO NATJECANJE - MODELARSKA LIGA 2024.

19. travnja 2024. učenici 5. b razreda Luka Buić i Adriano Pavlović sudjelovali su na županijskom natjecanju Modelarske lige 2024. koje se održalo u Osnovnoj školi Vladimira Nazora Potpićan i osvojili su izvrsno četvrto mjesto.

Mentorica: Hatka Adrović

Modelarska liga

Županijsko natjecanje iz katoličkog vjeronauka

VJERONAUČNA OLIMPIJADA – ŽUPANIJSKA RAZINA

22. ožujka 2024. učenici naše škole Zara Ujčić, Jan Vignjević, Marta Gortan i Gregor Drandić sudjelovali su na Županijskom natjecanju iz katoličkoga vjeronauka. Natjecanje se održalo u OŠ Ivo Lola Ribar u Labinu, a učenici su kroz zanimljiva dva dijela natjecanja pokazivali svoje znanje iz područja: Socijalni nauk Crkve.

Mentorica: Marina Šnobl

ROBOTRKA NA PRSTENAC

18. svibnja 2024. u Industrijsko-obrtničkoj školi u Puli održano je prvo natjecanje 11. Robotrke na prstenac. Prvi tim naše škole (Luka Leverić, Dino Pala i Lovrlo Valerija iz 8.a) osvojio je odlično 5. mjesto, a drugi tim (Adriano Pavlović, Luka Buić i Jakov Zgrablić iz 5.) osvojio je 14. mjesto od ukupno 19 timova.

Mentorica: Hatka Adrović

Robotrka na prstenac

Ema Čupić, osvojeno 2. mjesto

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ NJEMAČKOG JEZIKA

Na Županijskom natjecanju iz njemačkog jezika učenica 8. b razreda Ema Čupić osvojila je izvrsno 2. mjesto.

Mentorica: Vesna Borzić

Državno natjecanje iz islamskog vjeronauka

DRŽAVNO NATJECANJE IZ ISLAMSKOG VJERONAUKA

Naša učenica Idrijana Šej iz 8. b razreda postigla je zapaženo 5. mjesto na Državnom natjecanju iz islamskog vjeronauka.

Mentorica: Minela Omanović

AToM LIGA – II. KOLO

Učenice 8.a razreda Barbara Matika, Mia Mihaljević, Tina Oros, Emma Pilat, Ana Grlić i Aurora Demarin te učenici 8.c Gaia Lazarić, Jan Vignjević i Marta Gortan, pod mentorstvom Da-

Ekipa se sastoji od triju članova iste generacije. Našu školu predstavljale su tri ekipe.

EKIPA 2. Emma, Mia i Tina ostvarila je 238 bodova te zauzela 48. mjesto, nakon njih na 55. mjestu nalazi se EKIPA

48	OŠ dr. Mate Demarina - Medulin, Medulin	2	30	68	84	56	238
55	OŠ dr. Mate Demarina - Medulin, Medulin	3	30	70	96	26	222
106	OŠ dr. Mate Demarina - Medulin, Medulin	1	-6	120	24	12	150

rinke Tuzlić (Kemija), Davida Laginje i Sanje Grgorinić (Fizika) i Anamarije Božić (Matematika), sudjelovali su 5. ožujka 2024. na ekipnom natjecanju za osnovne i srednje škole AToM liga – II. kolo.

AToM liga ekipno je natjecanje učenika osnovnih i srednjih škola u znanju matematike, fizike i kemije. Nastala je sa željom za popularizacijom prirodoslovlja i matematike, većom motivacijom učenika i njihovih mentora te poticanjem zajedništva i timskog rada. Organizator je natjecanja MAT, obrt za poduku, vlasnice prof. matematike Maje Zelčić.

3. Barbara, Aurora i Ana sa 222 boda te ih u stopu slijedi EKIPA 1. Marta, Jan i Gaia na 106. mjestu sa ostvarenih 150 bodova. Budući da je na natjecanju sudjelovalo 196 osnovnih škola, ostvareni rezultati su izvrsni!

MATEMATIČKO NATJECANJE "KLOKAN BEZ GRANICA"

Učenici od drugog do četvrtog razreda sudjelovali su na matematičkom natjecanju „Klokani bez granica“ koje se održava pod pokroviteljstvom Hrvatskog matematičkog društva. Cilj ovog natjecanja je popularizirati matematiku, razvijati interes za matematiku i prirodne znanosti te logičko

Županijsko natjecanje iz biologije

Novinarska grupa

Učiteljica Natalija i Mare

i kombinatoričko mišljenje. Namjera je motivirati učenike da se bave matematikom i izvan redovitih školskih programa.

Učenici iz naše škole koji su nagrađeni i našli su se među 10% najboljih natjecatelja u državi su:

KATEGORIJA PČELICE:
Franco Stepčić, 2. razred PO Šišan

KATEGORIJA LEPTIRIĆI:
Jakov Ritoša,
3. razred matične škole
Lukas Vuković,
3. razred PO Šišan

KATEGORIJA ECOLIER:
Aleksandar Meden,
4. razred matične škole

INFORMATIČKO NATJECANJE-DABAR 2023.

U tjednu od 13. do 17. studenoga 2023., učenici od 3. do 8. razreda Osnovne škole dr. Mate Demarina sudjelovali su na međunarodnom natjecanju iz informatike i računalnog razmišljanja- Dabar 2023.

Organizatori natjecanja su udruga "Suradnici u učenju", Hrvatski savez informatičara i Visoko učilište Algebra uz podršku CARNETA-a i Ministarstva znanosti i obrazovanja.

Ukupno je sudjelovalo 49 065 učenika iz cijele Hrvatske.

Natjecanje se sastojalo od pet kategorija, a učenici su rješavali 12 zadataka uz vremensko ograničenje od 40 minuta.

Iz naše škole sudjelovalo je 170 učenika. Natjecali su se u kategorijama Milidabar, Kilodabar i Megadabar pod vodstvom učiteljica informatike Branke Kontošić, Nataše Kukošić i Nataše Zenzerović.

Svim učenicima dodijeljene su diplome i značke za sudjelovanje, a 10% najboljih učenika u svakoj kategoriji dobilo je zlatne diplome i značke za sudjelovanje.

Učenici iz naše škole koji su ostvarili izniman rezultat i ušli u 10% najbolje plasiranih učenika u Republici Hrvatskoj su:

Kategorija Milidabar (3. i 4. razredi):
Leon Nikolić, 4. razred PO Banjole: 1. mjesto
Frida Polo, 4. razred PO Banjole: 20. mjesto
Lovro Radošević, 4. razred MŠ: 37. mjesto
Sveukupno je u ovoj kategoriji sudjelovalo 12 590 učenika.

Kategorija Kilodabar (5. i 6. razredi):
Ema Zidarić, 6. a: 22. mjesto
Saša Ostojić, 6. b: 27. mjesto
Mare Svilan, 6. d: 27. mjesto
Anka Oros, 5. a: 30. mjesto
Eric Ilisić, 6. b: 43. mjesto
Anais Nirvana Miličević, 6. d: 51. mjesto
Noel Živković, 6. b: 51. mjesto
Sveukupno je u ovoj kategoriji sudjelovalo 14 559 učenika.

Kategorija Megadabar (7. i 8. razredi):
Antonio Kljajić, 7. a: 84. mjesto
Mare Mišković, 7. c: 138. mjesto
Barbara Matika, 8. a: 173. mjesto
Sveukupno je u ovoj kategoriji sudjelovalo 10 626 učenika.
Učiteljica: Nataša Zenzerović

Sportske stranice

ŠKOLSKO SPORTSKO DRUŠTVO PREDVOĐENO UČITELJICOM TZK-A DANČE BANKOVIĆ SUDJELOVALO JE NA BROJNIM NATJECANJIMA, KAO I UČENICI NIŽIH RAZREDA SA SVOJIM UČITELJICAMA. BORBENI SPORTSKI DUH VODIO JE I NAJMLAĐE I NAJSTARIJE UČENIKE DO POBJEDA I MEDALJA. PRISJETIMO SE NEKIH OD VEĆIH SPORTSKIH DOGAĐAJA NA KOJIMA SU SE NAŠI UČENICI OVE ŠKOLSKE GODINE ISTAKNULI.

ŽUPANIJSKO PRVENSTVO ŠKOLSKIH SPORTSKIH DRUŠTAVA U PLIVANJU-EKIPNO I POJEDINAČNO

Školsko sportsko društvo "Medulin" 19. 9.2023. godine sudjelovalo je u Rovinju na Županijskom prvenstvu u plivanju za djevojčice i dječake od 5. do 8. razreda. Učenici koji su sudjelovali na natjecanju su: Erik Ilisić, David Reljanović, Lucas Kolar, Matija Ritoša, Karlo Reljanović, Mia Mijić, Tina Oros, Barbara Matika i Ana Sapotnik. Svi su odlično plivali i trudili se, ali su djevojčice bile uspješnije. Popele su se na postoljeuzevši drugo mjesto i veliki pehar.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE U ŠAHU

Šahovska ekipa ŠSD-Medulin, učenici Marin Poldrugo, Maksim Novak, Nikola Eugen Pintur i Petr Koznetsov, sudjelovali su na Županijskom natjecanju u Poreču. Nisu osvojili medalje, ali su zato bogatiji za sjajno iskustvo.

Šahovsko natjecanje

Natjecanje u plivanju

MEĐUOPĆINSKO NATJECANJE U MALOM NOGOMETU I STOLNOM TENISU

U četvrtak 23. studenoga 2023. godine domaćin međuopćinskog natjecanja u malom nogometu i stolnom tenisu bila je Osnovna škola dr. Mate Demarina Medulin.

Prvo mjesto u futsalu osvojila je ženska ekipa ŠSD „Medulin“ i muška ekipa ŠSD „Amfora“.

Prvo mjesto u stolnom tenisu osvojili su dječaci ŠSD „Medulin“ i djevojčice OŠ Vodnjan.

Dječaci ŠSD „Medulin“ osvojili su treće mjesto u futsalu.

PRVO MJESTO NA MEĐUOPĆINSKOM NATJECANJU U FUTSALU

U našoj je školi održano Međuopćinsko natjecanje u futsalu za učenike 5. i 6. razreda. Učenici naše škole osvojili su prvo mjesto!

Prvo mjesto u stolnom tenisu

Međuopćinsko natjecanje u malom nogometu i stolnom tenisu

Prvo mjesto u futsalu

ŽUPANIJSKO NATJECANJE U FUTSALU

26.ožujka, tim dječaka 5. i 6. razreda postigao je odličan uspjeh na Županijskom natjecanju u futsalu. Izborili su izvrsno četvrto mjesto! Uspjeh je još veći što su bili bolji od svih timova s područja Puljštine.

Četvrto mjesto na Županijskom natjecanju u futsalu

MEĐUOPĆINSKO NATJECANJE U ODBOJCI

Na međuopćinskom natjecanju u odbojci, koje se održalo u Fažani, sudjelovale su učenice od 5. do 8. razreda naše škole i osvojile treće mjesto.

Treće mjesto u futsalu

Međuopćinsko natjecanje u futsalu

Međuopćinsko natjecanje u odbojci

Treće mjesto na sportskom poligonu Veli Jože

SPORTSKI POLIGON "VELI JOŽE"

27. svibnja 2024. naši četvrtaši s učiteljicom Lucijom Kelecija sudjelovali su na Županijskom natjecanju na sportskom poligonu "Veli Jože" koje se održalo u dvorani OŠ dr. Mate Demarina Medulin i osvojili su izvrsno treće mjesto.

4. lipnja 2024. godine učenici trećih razreda naše škole osvojili su izvrsno drugo mjesto na Županijskom natjecanju na sportskom poligonu "Veli Jože" koje se održalo u sportskoj dvorani OŠ dr. Mate Demarina Medulin

Drugo mjesto na sportskom poligonu Veli Jože

SUDJELOVALI SMO NA 2. MEMORIJALNOM TURNIRU "BRANKO BUBIĆ BUBA"

U nedjelju 12. svibnja 2024. održan je 2. humanitarni memorijal u spomen na Branka Bubića - Bubu.

Odigrane su utakmice malog nogometa, u petak su kao drugi dio memorijala s igračima NK Istre 1961 izašle na teren osobe s Down sindromom, a s igračima Varaždina učenici OŠ dr. Mate Demarina iz Medulina. Na ovaj način nastavljen je suradnja OŠ iz Medulina i Down sindrom centra te uključenje

Matija Kapustić, hrvac iz kluba Istarski borac, osvojio prvo mjesto na međunarodnom natjecanju

3. mjesto u graničaru

naših učenika u događanja u lokalnoj zajednici uz njihovo aktivno sudjelovanje. Down sindrom centar Pula i organizator zahvaljuju OŠ dr. Mate Demarina na aktivnom sudjelovanju te najavljuju da će se aktivna suradnja nastaviti i ubuduće.

17. svibnja 2024. prije početka utakmice naši igrači iz ŠSD Medulin izašli su u dresovima Sportskih igara mladih i tako podržali ovaj najveći amaterski sportski događaj u Europi.

Na 5. međunarodnom natjecanju u hrvanju Arena Open 2024 naš je učenik Matija Kapustić, iz kluba Istarski borac, osvojio prvo mjesto.

Osim poticanja sporta i promicanja sportskog načina života Sportske igre mladih rade na edukaciji u svim sferama održivog razvoja, zaštite životne sredine, nenasilja na sportskim terenima te potiču razvoj prijateljstva i ferpleja.

Hvala Sportskim igrama mladih i naravno našem Down sindrom centru Pula.

MEĐUNARODNO NATJECANJE U PLESU NA SVILI

Na Međunarodnom natjecanju u plesu na svili održanom 1. 6. 2024. g. u OŠ Veli vrh, Pula sudjelovao je naš učenik Niko Krapić iz 7. c razreda i osvojio odlično 2. mjesto u kategoriji Teen na predna razina.

Međunarodno natjecanje u plesu na svili

Memorijal Branko Bubić

Sretno, osmaši!

8.a

8. a

1. Ava Bošnjak
2. Kristijan Čović
3. Aurora Demarin
4. Nora Družeta
5. Ana Grlić
6. Larisa Kljajić
7. Simona Lekaj
8. Luka Leverić
9. Leonardo Lleshaj
10. Nikol Marin
11. Gabriel Martić
12. Tara Martinović
13. Barbara Matika
14. Mia Mihaljević
15. Mia Mijić
16. Nia Mirković
17. Tina Oros
18. Dino Pala
19. Emma Pilat
20. Karlo Reljanović
21. Ana Sapotnik
22. Mia Savić
23. Martin Tanushaj
24. Lovro Varelija

Razrednice: Martina
Marčeta Šverko, Helena Džin

8.b

8. b

1. Benjamin Čoban Skoko
2. Ema Čupić
3. Erica Geiger Rabar
4. Ruben Gotovina Fagin
5. Kevin Mihajić
6. Eni Olivari
7. Katia Olivari
8. Kilian Darwin Raloff
9. Michael Stanković
10. Marta Šarić
11. Matija Šarić
12. Idrijana Šej
13. Zara Ujčić
14. Eva Uravić
15. Šimun Validžić
16. Denys Zhuikov

Razrednica:
Samantha Cukon

8.c

8. c

1. Martin Benčić
2. Gregor Drandić
3. Lucija Fornazar
4. Martin Franković
5. Ivano Gec
6. Marta Gortan
7. David Grbin
8. Ema Kelbashi
9. David Klemen
10. Gaia Lazarić
11. Marko Maretić
12. Lana Miljanić
13. Niko Nujić
14. Jakov Papratović
15. Lidia Peruško
16. David Piccoli
17. Lucija Plazonić
18. Rona Ravnić
19. Barbara Sabljak
20. Mark Sandri
21. Nika Nera Vampovac
22. Jan Vignjević
23. Monika Vuković

Razrednica:
Anja Orešković Dušić

Čučak